Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CIV. № 97 JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, MAY 22, 1997 CENTS 75 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК ЧЕТВЕР, 22-го ТРАВНЯ 1997 р. Ч. 97 РІК CIV.

Затримають запідозрених у вбивстві О. Головізіна

Симферопіль. — Генеральний прокурор України Григорій Ворсінов, прибувши 17-го травня до Симферополя, наказав затримати кількох осіб, запідозрених у причетності до вбивства день перед тим відповідального за програму приватизації в Криму Олексія Головізіна, повідомила УНІАР.

За словами начальника Головного управління міліції в Криму Михайла Корнієнка, серед запідозрених є високі урядові особи і члени бандитських формувань. Конкретних інформацій про цих осіб не подано. Мешканці будинку, де жив О. Головізін, свідчать, що до міліційних дільниць доставляють усіх схожих за прикметами людей.

Як відомо, голову кримського Фонду Державного Майна О. Головізіна, який займався приватизацією від січня 1995 року, застрілено 16-го травня біля його помешкання.

Правоохоронні органи висунули три найбільш приймятні, на їхню думку, версії вбивства. Перша пов'язана з виконанням О. Головізіним своїх службових обов'язків, друга — майнові взаємини і третя — особисті відносини, сказав М. Корнієнко. Конкретну версію вбивства, над якою працює слідство, міліція не оприлюднила.

Управління кримської організації Народно-Демократичної Партії України, членом політичної ради якої був О. Головізін, висунуло свою версію вбивства: певні сили спробували вплинути на хід економічних реформ і на контролю за процесом приватизації. Ряд інших політичних організацій виступили із заявами протесту, засуджуючи розгул злочинності. Президія Верховної Ради Криму заувважила, що цей злочин належить до тих, які покликані дестабілізувати ситуацію на півострові. Згідно зі статистикою, злочинність в Криму є однією з найвищих в Україні.

За повідомленням УНІАР, розслідуванням вбивства займається слідча група, до якої увійшли найдосвідченіші криміналісти і співробітники Служби Безпеки України. Контрольні органи ретельно перевіряють кримський ФДМ.

Вимагають усунення генерального прокурора

Київ (УНІАР). — Тут у п'ятницю, 16-го травня, у Верховній Раді України прозвучало два депутатських запити. Перший надійшов від 34-ох депутатів. В ньому йдеться про порушення Конституції під час підготови указу Президента з 29-го листопада 1996 року про державну митну службу. Серед авторів депутатського запиту, окрім членів Соціялістичної та Аграрної партій є голова Спілки Офіцерів України Вячеслав Білоус із групи "Реформи" та керівник депутатської групи "Соціяльно-ринковий вибір" Євген Марчук. Цей запит підтримали 228 депутатів.

Другий запит подали 42 парляментаристи, серед яких: член Комісії боротьби з організованою злочинністю Анатолій Єрмак, керівник групи "Реформи" Сергій Соболев, голова Комісії з питань правної політики Володимир Стретович, представник Президента у Верховній Раді Роман Безсмертний, член Конгресу Українських Націоналістів Михайло Ратушний, голова групи "Конституційний центр" Михайло Сирота, позафракційний депутат Степан Хмара, секретар Комісії боротьби зі злочинністю Галина Старовойтова та інші парляментаристи. Усно підтримав запит і голова Верховної Ради Олександер Мороз.

У згаданому другому запиті міститься вимога звільнити Григорія Ворсінова з посту генерального прокурора України і притягти його до відповідальности "за грубе порушення Конституції України, кримінального кодексу та інших законів" під час безпідставного звинувачення у вчиненні злочину голови Комісії боротьби зі злочинністю Григорія Омельченка. Автори запиту стверджують, що кримінальний кодекс неправомірно застосовано для фальсифікації положень подання з метою домогтися згоди парляменту на притягнення Г. Омельченка до відповідальности.

У запиті наведено аргументації, яких цілком достатньо для усунення Г. Ворсінова з посту генерального прокурора.

Депутатський запит закінчується зверненням до Президента України, в якому сказано, що питання про усунення Г. Ворсінова з посту генерального прокурора порушувалося неодноразово з огляду на перевищення ним закону про боротьбу з корупцією та інших законів. Вказувалося і на нелегітимність генерального прокурора. Оскільки Президент Л. Кучма не вжив адекватних заходів, ситуація ускладнилася і набула загрозливих маштабів. Г.Ворсінов став на шлях відвертого і брутального порушення конституційних норм, кримінального кодексу та інших законів. Діяльність генерального прокурора Г. Ворсінова набуває суспільно небезпечного характеру. Його перебування на пості генерального прокурора — це наруга над Конституцією і законами України. Це дискредитує Президента і українську державу, унеможливлює побудову в Україні правної демократичної держави. Так пишуть депутати і запитують у Президента як він може гарантувати дотримання в Україні Конституції та забезпечення прав і свобід громадян, якщо керівник найвищої інстанції з нагляду за дотриманням законів сам брутально порушує ці закони.

Будування житлових приміщень в Ізраїлі є кісткою незгоди

Єрусалим, Ізраїль. — Присутні в Ізраїлі американські дипломати ствердили у вівторок, 20-го травня, що одна четверта житлових приміщень побудованих для жидівських переселенців на західньому березі ріки Йордан і половина тих, що збудовані в смузі Гази стоять порожніми, а це робить сумнівними твердження уряду прем'єр-міністра Беньяміна Нетаняг, що вони є потрібними для природного приросту населення.

Американські підрахунки були поміщені у щоденнику „Гарец" і підтверджені офіційними чинниками ЗСА, але відразу були заперечені ізраїльським прем'єр-міністром Б. Нетанягу.

Будування житлових приміщень для жидівських переселенців у палестинцями заселених околицях завжди були кісткою незгоди між жидами і палестинцями, а також найбільш спірним питанням між Ізраїлем і ЗСА. Крім того, американські офіційні чинники уважають, що настоювання прем'єр-міністра Б. Нетанягу на дальшу розбудову житлових приміщень є одною із головних перепон до продовження мирних переговорів на Близькому Сході.

Едвард Ебінгтон американський генеральний консул в Єрусалимі уважає, що ці підрахунки тільки потверджують припущення, що не природній приріст населення є причиною розбудови жидівських житлових приміщень, а радше політично-ідеологічні стремління теперішнього уряду Ізраїля. У Вашінгтоні урядові чинники кажуть, що заваги Е. Ебінгтона є частиною загальної настанови Уряду ЗСА про те, що саме такі ходи Ізраїля є перепоною до замирення. Про це Ізраїль повідомили також і американський амбасадор в Ізраїлі Мартін Індик і спеціяльний представник ЗСА Денніс Росс.

Ізраїль всі ці підрахунки та коментарі Уряду ЗСА відкидає як неправдиві та настоює на тому, що розбудова є конечною для зросту населення і зовсім не є переступленням договору, підписаного Ізраїлем і палестинцями в 1993 році.

Чехії загрожує урядова криза

Прага, Чехія. — Недавнє стрімке зростання економіки в Чехії перемінилося у кризову ситуцію.

Країна, яка була взірцем для всієї післякомуністичної системи у проведенні ринкових реформ, все ж не могла уникнути гострих соціяльних проблем. Постійно збільшується безробіття, росте інфляція. в останні місяці майже безперервно відбуваються страйки працівників бюджетних ділянок економіки, вони вимагають підвищити платню і зменшити ціни на харчі та різні послуги.

У теперішньому становищі чехи найбільше звинувачують уряд Вацлава Клявса. Його негайної резиґнації вимагають не тільки опозиційні політичні сили, але й навіть деякі чільні представники урядової коаліції. Наприклад, на думку міністра промисловости і торгівлі Владіміра Длоґі, резиґнація всього кабінету міністрів є найкращим виходом з передкризової соціяльно-економічної ситуації. Президент країни Вацлав Гавел також вважає, що уряд робить менше, ніж може і повинен робити.

Соціял-демократична партія, найсильніша організація опозиції, висловила готовість зформувати новий уряд. Однак спостерігачі передбачають, що, скоріше за все, прем'єр В. Клявс, щоб виграти час для прийняття кардинальних рішень, позбудеться декількох міністрів, передусім міністра фінансів Івана Кочарніка, а також міністра промисловости і торгівлі В. Длоґі.

У ПІВДЕННІЙ АФРИЦІ ДВІ головні опозиційні партії минулого понеділка, 19-го травня, звинуватили Комісію правди і замирення під керівництвом Дезмонда Туту в упередженні, коли йдеться про її намагання знаходити приклади переступлення людських прав під час апартеїду в країні. Ці окремі звинувачення від Національної партії Ф.В. де Клерка і Партії волі Інката вождя Монгосуту Гатша Бутелезі твердять, що згадана комісія ставиться прихильніше до Африканського національного конгресу президента Нелсона Мандели. Коли це буде продовжуватися, то справа піде до суду, а тим часом Національна партія розпочала бойкот.

Кримські татари вимагають більших прав

Крим. — Нащадки депортованих Сталіном 53 роки тому кримських татар, відзначаючи цю сумну річницю, звернулися 18-го травня до України із закликом зробити більше для забезпечення їхніх національних прав, повідомила 18-го травня УНІАР.

У резолюції головного жалобного віча, яке відбулося в Симферополі, міститься вимога до Верховної Ради України негайно прийняти закон про статус кримсько-татарського народу як корінної нації в Україні відповідно до міжнародних правничих норм про корінні народи. Учасники зборів також закликали українську владу визнати Кримську Автономію формою втілення права кримсько-татарського народу на самовизначення і висунули вимогу щодо забезпечення участи країн „Великої сімки" та СНД у програмі повернення татар на батьківщину.

Виступаючи на вічу, голова Меджлісу кримсько-татарського народу Мустафа Джемільов заявив, що органи влади, які тепер не задовольняють права кримських татар, повинні вчитися на досвіді тих, хто свого часу розв'язав чеченську війну. В іншому разі, сказав він, є ризик пролиття крові на національному ґрунті, а цього не можна допустити.

Тим часом голова Верховної Ради Криму Анатолій Гриценко, прем'єр півострова Аркадій Демиденко і заступник голови парляменту Рефат Чубаров разом з іншими офіційними особами поклали вінки на пам'ятні знаки жертвам депортації в Симферополі. У жалобному поході вулицями міста і вічі взяли участь, крім місцевих татар, представники кримсько-татарських громад з Польщі та ЗСА, делеґація Центрального проводу Народного Руху України на чолі з депутатом Ярославом Федорчуком.

Згідно з резолюцією віча, тільки одна Україна фінансує повернення депортованих народів, але й вона фінансує недостатньо, зменшуючи кожного року виділені фонди. На думку учасників демонстрації, участь міжнародних правозахисних організацій в наданні допомоги депортованим татарам при поверненні на батьківщину ще менша.

На нуклеарних станціях були випадки

Запоріжжя. — На Запорізькій атомній електростанції, за 400 кілометрів на південний схід від Києва, сталася технічна аварія, — повідомило агентство Ройтерс.

В результаті перегрівання трансформатора наступило витікання газу. Реактор ч.2 електростанції автоматично вимкнувся і не діятиме протягом кількох найближчих днів. Згідно з офіційним повідомленням, підвищення радіоактивности не було.

Подібна аварія трансформатора сталася в неділю, 18 травня, ввечері на атомній електростанції в Чорнобилі.

Зрезиґнував заступник міністра економіки

Київ. — Президент Леонід Кучма прийняв резиґнацію заступника міністра економіки Володимира Науменка, який подав заяву про своє звільнення після гострої критики за „недоліки у праці", повідомила 19-го травня УНІАР.

В. Науменка, а також колишнього міністра транспорту Івана Даньковича, піддано критиці на останньому поширеному засіданні Координаційного комітету при Президенті України щодо боротьби з корупцією та організованою злочинністю.

Президент звільнив також за погане виконання службових обов'язків та серйозні недоліки у праці голів Новобузької та Веселенівської районних державних адміністрацій Миколаївщини Олександра Земля та Анатолія Головатого.

Останні звільнення є продовженням президентської кампанії щодо боротьби з корупцією. Як відомо, в березні Л. Кучма проголосив про створення програми „Чисті руки", метою якої є викорінення хабарництва і кругової поруки в урядових установах.

Під час недавньої візити до Вашінґтону Л. Кучма заспокоїв американський Конгрес у тому, що в Україні вживається заходів щодо поборення корупції. Як відомо, Конгрес збирався обрізати допомогу Україні в наслідок публікацій в західній пресі про корумпованість українських урядовців.

Українці в Москві запрошують на конференцію

Москва. — Український Історичний Клюб Москви з участю Об'єднання Українців Росії, амбасади України у Російській Федерації та Бібліотеки Української Літератури Москви влаштовують наукову конференцію „Українська діяспора в Росії". Конференція проходитиме у Москві від 18-го до 20-го серпня ц.р. в Бібліотеці Української Літератури. До участи у конференції запрошується також українців західньої діяспори.

Найголовніші завдання конференції: поставити на серйозну наукову та методологічну основу українознавчі дослідження в Росії та вивчити українську діяспору країн колишнього СССР. Теми конференції: Секція І. Українська діяспора в Росії. Секція II. Історія України: шлях з глибини віків. Українська історія як об'єкт вивчення вченими Росії, України, світу.

Чужоземних учасників конференції забезпечать помешканням та харчуванням: можливе розташування у готелі або при родинах членів УІК. Чужоземні гості зможуть перебувати у Москві на правах гостей УІК 7-10 днів після завершення конференції.

Організаційний комітет має право відхиляти доповіді та тези, які не відповідають тематиці й науковому рівню конференції, розпалюють міжнаціональну та міжконфесійну ворожнечу.

Пошукується також спонсорів на видання „Українського історичного альманаху" та придбання комп'ютера й копіювальної машини.

Заяви про участь у конференції з назвою теми доповіді та тези слід надіслати до 1-го липня ц.р. Іноземних учасників проситься заздалегідь повідомити про потребу в мешканні та харчуванні. Організаційний комітет просить підтвердити участь у конференції до 5-го серпня ц.р. Писати слід на адресу: Russia, Россия 109280, Москва, ул. Велозаводская 11/1, Библиотека украинской литературы. Телефон/факс для інформацій: 7 (095) 118-9192, e-mail: postmaster@libukr.msk.su

В Україні

(З інформацій УНІАР)

ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНЕ ЗАКОНОДАВСТВО МАЄ БУТИ ЕФЕКТИВНИМ

КИЇВ. — Член депутатської групи "Соціяльно-ринковий вибір" Олександер Новіков у порядку законодавчої ініціятиви вніс на розгляд Верховної Ради України проєкт постанови про створення тимчасової спеціяльної комісії з вивчення ефективности фінансово-економічного законодавства. Група пропонує створити тимчасову парляментарну комісію, у складі якої має бути три підкомісії з вивчення: права застосування в соціяльній сфері; при використанні дотацій; в податковій сфері. Такій комісії необхідно спільно з Рахунковою палатою, на прикладі кількох регіонів, вивчити ефективність законодавства при виконанні бюджету в сфері соціяльного захисту і у сфері оподаткування.

О.МОРОЗ КРИТИКУЄ УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА

КИЇВ. — Свій погляд на указ Президента України Леоніда Кучми про винайм землі висловив голова українського парляменту Олександер Мороз. Він сказав, що згаданий указ суперечить статті 14 Конституції, де сказано, що право власности на землю ґарантовано. О. Мороз вважає, що парлямет ухвалює правильний закон, але Президент відхиляє його і тоді почне діяти "цей антиконституційний указ". Науково-експертний відділ Верховної Ради України запропонував внесений на розгляд парляменту президентський законопроєкт про винайм землі опрацювати як нову редакцію відповідного розділу чинного Земельного кодексу. Це допоможе уникнути створення нормативно-правних актів, які дублюються в українському законодавстві.

ЕКСПЕРИМЕНТ З АКЦІЯМИ

КИЇВ. — Українські парляментаристи приступили до розгляду законопроєкту про експеримент щодо управління акціями, які належать державі у відкритому акціонерному товаристві "Лисичанськнафтооргсинтез", або скорочено "ЛиНОС". Парляментові запропоновано на розгляд два законопроєкти і три проєкти постанови. За словами голови парляменту О. Мороза, це підприємство має виключне стратегічне значення для України, тому треба зробити все, щоб воно запрацювало і "щоб його новий власник був обов'язково українським". За результатами голосування найбільшу підтримку дістав законопроєкт, внесений Анатолієм Татаринвим. У ньому пропонується "управління всіма акціями відкритого акціонерного товариства "ЛиНОС", які належать державі на день набуття чинности закону, в порядку експерименту, передати юридичній особі-резидентові України, яка переможе на конкурсі з права на таке управління.

РУХ КРИТИКУЄ УРЯДОВИЙ ПЕРСОНАЛ ПРЕЗИДЕНТА

КИЇВ. — Фракція "Рух за народ, за Україну" критикує урядовий персонал Президента Леоніда Кучми. Представники фракції вважають, що Президент України спирається на скорумповані й антидержавні комуністичні сили, "які підривають авторитет і самого Президента, й Уряду, і Верховної Ради". За внесення цього питання до порядку денного сесії підписалося 226 депутатів. Однак під час голосування виявилося лише 186 голосів. "Отже 40 осіб на словах задеклярували наміри до зміни комуністичного керівництва у Верховній Раді, а насправді такого бажання вони і близько не мали", — сказано в заяві фракції. Результати голосування, на думку авторів заяви, засвідчили "гнилість і ворожість структур, на які роблять ставку та опираються Президент і Уряд України". Все це яскраво продемонструвало, які сили насправді становлять більшість у Верховній Раді, Уряді та Адміністрації Президента, зазначено в заяві фракції Руху.

П.ЛАЗАРЕНКО ВІДВІДАВ ХМЕЛЬНИЧЧИНУ

СТАРОКОСТЯНТИНІВ. — Прем'єр-міністер України Павло Лазаренко під час поїздки по Хмельницькій області провів у Старокостянтинові нараду з питань агропромислового комплексу. Він сказав, що в Україні "зроблено лише 10 відсотків від потрібного у проведенні земельної реформи". Наступним кроком, за словами прем'єра, має стати випрацювання механізму застави землі без її продажу для отримання банківських кредитів. Треба дати змогу працювати банкам, які здатні кредитувати агропромисловий комплекс, зокрема закордонним, зазначив П.Лазаренко.

У СВІТІ

У ВІВТОРОК, 20-ГО ТРАВНЯ, Китай публічно похвалив президента Билла Клінтона за його рішення надати Китаєві торговельного статусу уприлівейованої країни, назвавши це розумним рішенням. Одначе в той самий час речник китайського міністерства закордонних справ підкреслює, що Китай хотівби бачити більше прихильности для себе зі сторони ЗСА та для прикладу подав бажання мати згаданий торговельний статус постійно, а не як досі, відновлюваний щорічно. Це рішення Президента щодо Китаю напевно викличе нові гострі дискусії в Конгресі, одначе щоб його змінити Палата Репрезентантів і Сенат мусять до 31-го серпня схвалити спільну резолюцію проти цього рішення. Коли б Президент наклав на це своє вето, тоді обидві палати мусять знову над цим голосувати і мати дві третіх голосів щоб уневажнити президентське вето.

В АМЕРИЦІ

ВИСЛІДИ 10-РІЧНИХ ДОСЛІДІВ проведених науковцями Гарвардського університету про шкідливість цигаретного диму вказують на те, що особи, котрі були наражені на таку можливість мають подвійну можливість захворіти на недугу серця. Згадані досліди науковці базували на обсервації 32,000 здорових некурящих жінок, які були наражені на цигаретний дим вдома чи у праці. Ці досліди стверджують, що так званий цигаретний „дим з другої руки" є багато більш небезпечним, як думали досі. Серед жінок, які були частиною дослідів 152 постраждало серцеві приступи з того 25 закінчились смертю. Це, твердить д-р Ічіро Кавачі, головний автор дослідів, означає, що приблизно 50,000 американців вмирає кожного року на удар серця спричиненого цигаретним „димом з другої руки".

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237; Fax: (201) 451-5486. UNA: (201) 451-2200

Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446
(914) 626-5641, Fax (914) 626-4638, e-mail: fqsst@aol.com

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Головний редактор: Зенон Снилик

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Фальшиве сольо

Ми вже якось згадували про цей вражаючий факт з американської історії: коли закінчилася війна за незалежність Америки, усіх антинезалежників, аж до п'ятого покоління включно, котрі тягнули за британською колоніяльною адміністрацією, посадили на кораблі і відіпхнули від берега. Хочете бути англійцями, то будьте ними в Англії! Дуже мудро і водночас без ніякого насильства. Цією тверезістю і далекоглядністю Америка заощадила собі дуже багато сил, діставши можливість спрямувати їх не на безконечну внутрішню гризню, а на продуктивну державнотворчу і господарчу працю.

Українці чогось такого ніколи не вчинять. Забракне їм рішучости, політичної волі. А подруге, ніяких же кораблів не вистачить! Але якби таке припустити, і якби знайшовся для цієї цілком чесної української цілі хоч одненький човник, бодай гумовий, бодай на який десяток найславніших україножерів, то у випадку конкурування за першоклясові сидження для „почесних пасажирів“ мова могла б іти тільки про місця від 1-го і далі. Перше, поза всякими сумнівами, належало б віцепрезидентові Національної Академії Наук України Петрові Толочкові.

Добігає шостий рік від солодкого дня проголошення незалежної України. Час невеликий, то й не все ще, певна річ, встиглося здійснити у справі розбудови української держави. Не всі завдання й розумом осягнуто на державному рівні, зокрема ті, що стосуються подолання тоталітарно-імперської спадщини в самій ментальності народу, віднайдення ним ледве не затраченого історичного обличчя, пов'язання національної культурно-духової традиції зі сьогоднішнім і завтрішнім днем. Це, може, не такі невідкладні проблеми, як у ділянці економічних реформ і виробництва, однак теж дуже важливі, та ще й набагато делікатніші, тонші — йдеться бо про найперспективніші моральні вартості нації і про вибір, серед сотень шляхів, свого автентичного українського шляху. Тому й до дискусій на цю тему слід ставитися спокійно: нехай люди висловлюються, нехай сперечаються — це ж краще ніж байдужість громадянина до долі своєї держави, свого народу.

Але щоб учений, історик, один з керівників академічної науки в незалежній українській державі використовував свободу слова проти цієї держави, заперечуючи право українського народу на самостійне буття — щось дивнішого не могло статися в жодній іншій країні світу. Дивнішого і дикішого: академік Толочко є не тільки відвертим ворогом української державної самостійности — він вважає, що української нації взагалі нема, що її вигадали „антиросійські сепаратисти“. І тепер, мовляв, коли „у результаті помилки“ виникла держава Україна, треба відразу її поставити на політичну, а не на етнічну основу, і створювати „общій українскій соціум, ґдє права каждого абсолютно равни, ґдє нєт дєлєнія на коренную і некоренную національності“. Щодо етнічних джерел, то, на думку академіка, корінною в Україні є „загальноруська народність — спільна колиска трьох братніх народів — російського, українського і білоруського“. Ось цитата зі статті українського академіка-антиукраїнця, вміщеної у московській газеті „Комсомольская Правда“ (з 24-го січня ц.р.): „Сущєствовала єдіная дрєвнєрусская, ілі, єслі бить по-научному точним, русская етнічєская общность...“.

Згідно з Толочком, нема для українців місця на світі. Де взявся такий, з дозволу сказати, вчений? Та ще й на пості віцепрезидента НАН України? Втім, його „наукова“ діяльність є настільки тенденційною, що великих шкод заподіяти не годна. Не вдасться йому скаламутити й громадсько-політичне життя в Україні. Та все ж його сьогоднішня „активність“ про дещо говорить. Колябораництво Толочка інспіроване Москвою, яка хотіла б руками самих українців захитати ідейно-духові основи української держави і української нації. Таких „українських вчених“ Москва передбачливо вирощувала протягом десятків і сотень літ, старанно вщеплюючи їх у національні організми, як смертоносні бацилі.З дисидентських документів брежнівсько-щербицьківської доби дізнаємося про „общерусский патріотизм“ Толочка у 70-их роках, в час масових арештів українських інтелігентів, розгрому творчих і наукових установ, зокрема Інституту історії АН УССР, у склад якого „проникли українські буржуазні націоналісти“. Тоді Москва й знайшла Толочка, відтоді він почав толочитися по всьому українському і швиденько поліз уверх — від пересічного магістра до академіка.

Справа абсолютно ясна: не затягнули б сьогодні українофоби старої „єдінонєделімської“ пісні, якби Москва не махнула диригентською паличкою.

Микола Рябчук

ДВА АСПЕКТИ „ВІСЛИ“

У березневому числі журналу „Культура“, що видається Єжи Гедройцем у Парижі, опубліковано відозву біля 100 польських інтелектуалів з нагоди 50-ої річниці акції „Вісла“. „Спогад про ту похмуру акцію, — говориться в документі, — кидає тінь як на суспільне життя в самій нашій країні, так і на стосунки між польським та українським народами... Україна і Польща, відроджені в незалежному, демократичному існуванні, покликані відігравати важливу ролю у творенні нового європейського ладу. Важливо, щоб видіння минулого не заважали цій ролі і не підривали спільноти польсько-українських інтересів та намірів. А для цього від обох сторін вимагається справедлива оцінка минулого. Акція „Вісла“ була результатом сталінської системи, виразом тоталітарної ідеології й політики. Засуджуємо її однозначно й з усією рішучістю. Схиляємось перед пам'яттю її жертв, співчуваємо всім, хто носить болісну пам'ять про кривди, заподіяні їхнім родинам та їхнім громадам, і висловлюємо сподівання, що сейм Республіки Польща постарається в міру можливостей відшкодувати заподіяне зло“.

Текст підписали такі знаменитості, як Чеслав Мілош і Анджей Вайда, Ганна Сухоцька й Лешек Бальцерович, Броніслав Геремек і Тадеуш Мазовецький, Єжи Гедройць і Богдан Борусевич, Адам Міхнік і Яцек Курон. Засудження злочинів польської влади не пов'язується тут із жодними вимогами до українців надати подібні вибачення й компенсації репресованим полякам. І це — розумно. Адже акція „Вісла“ здійснювалась польським урядом, а не якимсь партизанським угрупованням, тобто здійснювалась вона державою проти своїх-таки громадян, визнаних другосортними на підставі їхньої етнічної приналежности, тож цілком зрозуміло, що сьогодні ці громадяни заслуговують не лише вибачень, а й компенсації від держави, яка їх репресувала, чи, власне, від її посткомуністичної спадкоємниці (а сучасна Польща є волею-неволею юридичною спадкоємницею ПНР).

Питання моральної відповідальности

Сьогоднішний український Уряд, ясна річ, не може і не повинен нести такої самої юридичної відповідальности перед репресованими поляками. Але питання моральної відповідальности з боку польського й українського суспільства (а не урядів) залишається актуальним. Формула „вибачаємо й просимо вибачення“, очевидно, може й мусить стати тим гаслом, яке принесло запізніле, а все ж бажане примирення і полякам, і українцям. Примирення не лише зовнішнє, міжетнічне, а й передусім внутрішнє, психологічне.

Не йдеться тут про відмову від історичної пам'яті, про забуття історичного бруду, крови, насильств. Навпаки, йдеться про поглиблення пережиття історії саме як трагедії обох народів, польського й українського, і очищення цим пережиттям як трагедійним катарсисом. Є дві аксіоми у польсько-українських взаєминах, із якими обидві сторони мусять погодитись, якщо вони хочуть провадити діялог і будувати нові стосунки, відповідні новому часові й новим політичним устроям.

Перша (неприємна для поляків) аксіома полягає в тому, що саме українці були об'єктом колоніяльного поневолення, асиміляції, винародовлення й саме на українських етнічних теренах точилися практично всі польсько-українські конфлікти. Друга аксіома — неприємна для українців — полягає в тому, що їхня реакція на польську експансію далеко не завжди була адекватною, їхній опір колонізаторам нерідко поширювався й на мирне польське населення, а засоби боротьби, послуговуючись сучасними термінами, далеко виходили за межі „необхідної самооборони“.

Переоцінюючи минуле заради майбутнього, ні українці, ні поляки не повинні вдавати, ніби з „одного“ боку все було гарно, а з „другого“ — навпаки; „ми“ несли світло й гармонію, а „вони“ — зло і темряву. Святі і негідники були в обох таборах і в обох таборах зло й добро вибудовували химерну суміш, яка, власне, й робить історію непередбачуваною.

Українці повинні по змозі поблажливо поставитися до „кресової“ ностальгії багатьох поляків, для яких національна історія і мітологія великою мі-рою справді прив'язані до „східних теренів“. Але й поляки мусять зрозуміти перечуленість українців на всяку кривду й зневагу, їхній комплекс приниженості, сформований тою ж таки історією. Вимагаючи взаємного каяття, вони мусять збагнути, що українська інтелігенція не може поставитись до українського націоналізму так само, як польська — до польського, чи російська — до російського. По-перше — тому що становище українців у сьогоднішній Україні є далеко не таким самим, як становище росіян у Росії чи поляків у Польщі. А по-друге — тому що ні полякам, ні росіянам не втовкмачували впродовж століть, що їхній націоналізм є найбільшим ворогом їхнього ж таки народу, і не ототожнювали при цьому з „буржуазним націоналізмом“ найменших проявів польськости чи російськости, починаючи від бажання навчатись чи навіть просто розмовляти рідною мовою.

Принципова відмінність

Принципова відмінність між українською й польською ситуаціями, а отже й ставленням місцевої інтелігенції до багатьох проблем, полягає в тому, що українське суспільство не осягнуло ще тої політичної, економічної і, що особливо важливо у даному випадку, національної свободи, якою володіє суспільство польське. Фактично українська інтелігенція перебуває в ситуації незавершеної національно-визвольної боротьби, напівпочатої мовно-культурної деколонізації та запізнілого (за європейськими історичними мірками) націєтворення. Усі ці чинники консервують оборонну свідомість, таку собі „психологію захисників обложеної фортеці“ і, звісно, мало сприяють тверезому поглядові на речі за критеріями мирного, а не воєнного („надзвичайного“) часу.

Якщо для вільних народів націоналізм є етапом перейденим, архаїчним-атавістичним і, відповідно, сприймається інтелігенцією насторожено, як потенційне джерело ксенофобії й шовінізму, то для народів поневолених (чи, скажімо так, не цілком визволених) націоналізм зберігає свою актуальність і позитивне значення як засіб суспільної мобілізації, артикуляції гасел свободи і рівності, обстоювання певних мовно-культурних прав на власній етнічній території. Зрозуміти становище української інтелігенції, яка фактично репрезентує мовно-культурну меншину у більшості українських міст, можуть скоріш індіянці Америки чи аборигени Південної Африки, ніж інтелігенти польські або російські.

Тим не менше, всі ці проблеми не знімають вимоги до української інтелігенції займати чітку позицію щодо різних проявів не лише чужого, а й власного націоналізму. Оскільки націоналізм є явищем двоїстим, амбівалентним, то й ставлення до нього завжди має бути таким самим двоїстим і діялектичним. З одного боку, українська інтеліґенція меже й не має права замовчувати проявів русофобії, полонофобії чи, скажімо, антисемітизму у власному середовищі й толерувати „своїх мерзотників“ (за висловом одного американського президента) тільки тому, що вони — „свої“. Стаючи у позицію оборонців обложеної фортеці і, відповідно, бійців єдиного національного фронту, українська інтеліґенція ставить себе у позицію фальшивого вибору між власними „мерзотниками“ з фундаменталістського табору та „мерзотниками“ чужими, з табору шовіністично-українофобського. Тим самим вона справді опиняється між молотом і ковадлом, між „мерзотою“ національного ренегатства, з одного боку, і націоналістичного обскурантизму — з іншого, відтинаючи собі можливість третього шляху, єдино можливого й гідного для ліберальної інтелігенції, — шляху відмежування від „мерзотних“ крайнощів і пошуку порозуміння з такою самою інтелігенцією польською, російською, жидівською.

Другий бік медалі

Але є другий бік медалі, який полягає в тому, що, попри формальне здобуття Україною незалежности, українське питання залишається нерозв'язаним не те що в Польщі або Росії, а й у самій Україні. Фактично й на шостому році незалежности ми перебуваємо в ситуації холодної громадянської війни, в результаті якої повинен визначитись соціяльний і національний характер майбутньої української держави. Іноді ця війна стає „гаря-

(Закінчення на стор. 7-ій)

Вікно в Канаду

Кінець лютого, надворі всі ознаки близької весни. Сиджу біля вікна й дивлюся на сніг, що давно вже перестав піднімати настрій. Він поступово тане, відступаючи під натиском все сильнішого сонця. Звідкись линe тиха музика. Пізнаю U2, а потім Depeche Mode. За вікном мчать машини, десь пішов одинокий пішохід, а я все дивлюся і думаю. Де я? І де я був рік тому?

Ще з тих часів, як я був студентом першого курсу, пам'ятаю одну фразу з підручника англійської мови Аракіна: „Canada is a far away country...“ І ось я тут, у цій далекій країні, в її адміністративному центрі (завважу, що в цю пору року я нізащо не хотів би опинитись у центрі географічному). У Канаді я вже вдруге. За мною — надзвичайно цікава низка подій і пригод. Переді мною — великі перспективи, що відкриваються завдяки набутому досвідові й бажанню втілити в українське життя те позитивне, що я бачу в цій країні, яка, за визнанням ООН, є найкращим у світі місцем для життя.

А почалося все вранці 4-го травня 1996 року, коли літак „Авіялінії України“ відірвався від рідної землі з серйозним наміром перетнути Атлантику, несучи мене в мою першу закордонну подорож. Я був одним із 30 студентів з усіх куточків України, що перемогли у змаганнях на своєму шляху до Оттави, щоб стати учасниками шостої Парляментарної програми „Канада—Україна“. Студенти помітно вирізнялися серед здебільшого похилого віку пасажирів літака, адже були учасниками програми, що відома своєю оригінальністю й націленістю на майбутнє.

Дев'ятого травня переможців зустрічала Оттава — чарівне місто на березі одноіменної річки. Перед нами постав з туману Парляментарний пагорб, піднятись на який і було нашою основною метою. Будівлі канадського парляменту витримані в єдиному стилі, що дуже нагадує будівлі парляменту британського, що зрештою не дивно, зважаючи на те, як тісно пов'язана історія цих двох країн. Прохолодний туман, суворі парляментарні будівлі, Башта миру, що височить над усією Оттавою, а особливо церемонія зміни варти у виконанні Королівської гвардії, миттєво створюють відчуття перебування в старій добрій Англії. Але це лише перше враження.

Канада вже давно провадить свою власну політику й учасники програми „Канада—Україна“ мали вийняткову нагоду провести два місяці в самому серці канадської політики, працюючи в бюрах членів парляменту і спостерігаючи політичне життя зсередини — нагоду, яку має далеко не кожний. За словами одного з моїх друзів, який також брав участь у програмі, величезна цінність її полягає в тому, що вона надає можливість набути досвід професійного пляну, який є безцінним для людей, зацікавлених у політиці, а радше у майбутньому своєї країни. Враження, отримані під час зустрічей з канадськими політиками та урядовцями, юристами та науковцями, дуже важко передати словами, але забути навряд чи можемо.

Культурна частина програми ніяк не менш цікава й захоплююча. Я ніколи не мріяв побачити так багато за такий короткий проміжок часу. Торонто, Монтреаль, Ніягарський водоспад, національний парк Алгонквін, автомобільний завод Дженерал моторс в Ошаві, і сама Оттава з її численними музеями, фестивалями й кафе на будь-який смак — все це було частиною програми і назавжди лишилося частиною моїх спогадів.

Багато країн стараються надати своїй молоді досвід праці в канадському парляменті. Тим більше приємно знати, що програма „Канада— Україна“ є лідером, як за кількістю учасників, так і за рівнем організації, випереджаючи навіть „у всьому перших“ американців. Все це стало можливим завдяки Фундації Катедри Українознавчих Студій в Торонто на чолі з Ігорем Бардином. Розуміючи, що майбутнє України неможливе без освіченої, досвідченої молоді, Фундація в 1991 році започаткувала парляментарну програму і дотепер робить все, щоб надати українським студентам можливість навчатись і набувати досвід у найкращих наукових та професійних установах світу.

Не варто і казати, що два місяці програми пролетіли дуже швидко. І незчулися ми, як уже настав час для офіційної церемонії закриття програми, що відбулася в Торонто в атмосфері піднесення і, вод-

(Закінчення на стор. 8-ій)

Андрій Попок

УКРАЇНЦІ В РОСІЇ

III

Не зважаючи на певні недоліки цих документів, вони все ж закладають нормативну базу та створюють механізми розв'язання проблеми задоволення культурно-освітніх та інформаційних потреб національних меншин, в т.ч. й української, зокрема через діялог державних органів всіх рівнів з національно-культурними організаціями.

Згідно з повідомленнями, пляном праці Комітету Державної думи РФ у справах національностей передбачено підготову таких законопроєктів:

„Про національні меншини в РФ“	відхилено в першому читанні, 4-го жовтня 1996 р.
„Про державну національну та федеративну політику РФ“	жовтень-листопад 1996 р.
„Про національно-культурні об'єднання громадян“	жовтень 1997 р.
„Про правні основи організації та діяльности різних фірм національно-культурних автономій“	1996-1999 рр.
„Про ґарантії представництва малочисельних народів та національних меншин в органах державної влади РФ“	1996-1999 рр.
„Про фінансування розвитку етнічних культур та мов в багатонаціональних суб'єктах РФ“	1996-1999 рр.
„Про ґарантії захисту етнічних прав особи та правному просторі етнічних груп в РФ“	1996-1999 рр.

Проте поява згаданих елементів законодавчої бази в сфері забезпечення прав національних меншин, діяльність державних, громадських та наукових установ країни перебування, на жаль, як доводить практика, не вирішують проблем забезпечення культурно-освітніх та інформаційних потреб українського населення. Українці, які становлять найчисельнішу національну групу в РФ після росіян і татар, і роблять помітний внесок в соціяльно-економічний та культурний розвиток держави проживання, фактично не мають підтримуваної державою системи українського шкільництва, культурно-освітніх закладів (театри, музеї, тощо), преси, радіо та телебачення рідною мовою — всього того, чим широко і вільно користуються в Україні етнічні росіяни.

Поодинокі приклади створення українських клясів та підтримка недільних шкіл (Тюменська та Волгоградська області, Республіка Башкортостан), сприяння діяльності культурних центрів (Москва, Сочі, Омськ), надання допомоги у випуску української газети (Уфа) є лише винятками з правил і не вирішують проблеми в цілому. Основна праця, спрямована на підтримку та розвиток української культури та освіти, здійснюється шляхом „самообслуговування“ силами самих українських товариств, які і в таких умовах не завжди знаходять підтримку у місцевих органів влади. У зв'язку з цим пригадується 1992 рік, коли, ще будучи головою Товариства Української Культури Приморського краю, після неодноразових і наполегливих звернень до місцевої влади щодо відкриття клясів з вивчення української мови та літератури, отримав на руки виписку із протоколу ч. 35 засідання постійної комісії „з народного образования“ Крайової ради народних депутатів 23-го червня 1992 року, де значилось: „Сочлі нецелесообразным создавать в общеобразовательных школах украинские классы, либо вводить отдельные уроки на украинском языке, чтобы не акцентировать внимание на национальных взаимоотношениях“. Ні мало, ні багато...

Надзвичайно велику ролю в цих умовах покликана відіграти україномовна преса — та організуюча і об'єднуюча сила, без якої формування мовного середовища, становлення та розвиток українського громадського життя було б, практично, неможливе. При відсутності теле- і радіомовлення її важливість зростає ще більше. В означений нами період світ побачили такі видання, як „Український Вибір“, „Український Кур'єр“, „Тиди-Ринди“, „Невідома Газета“, „Український Клюб“ (вийшло тільки одне число), журнал української фантастики „Брати“, „Інформаційний бюлетень Об'єднання Українців Москви“ (Москва), „Криниця“ (Уфа), „Рідне Слово“ (Челябінськ), „Українець на Зеленому Клині“ (Владивосток), „Українське Слово“ (Мурманськ), „Українська Родина“ (Сургут), „Козацьке Слово“ (Краснодар), дайджест „Забута Україна“ (Санкт Петербург) та інші — всього близько 20 видань. Найбільш стабільні з них — „Український Вибір“ (Москва) та „Криниця“ (Уфа), інші ж без будь-якої державної підтримки після виходу кількох чисел припиняють своє існування.

Серед досягнень російських українців — організація Інституту ім. Тараса Шевченка, який діє в складі Оренбурзького університету. Очолює інститут письменник, лавреат Державної премії України Леонід Большаков. Інститут видає газету „Інститут Тараса“ та „Научние записки Оренбургского Института Тараса Шевченка“.

До активу діяльности українських організацій можна віднести також підготову та затвердження на 2-му З'їзді українців Башкортостану спеціяльної програми національно-культурного відродження українців республіки, організацію численних національних фольклорних колективів (тільки в Башкортостані їх 23), запровадження фестивалів, місячників і днів української культури (дні української культури в Примор'ї — травень 1992 року, крайовий фестиваль української культури 1995 року в Хабаровську, Волгоградський обласний фестиваль української пісні, численні культурницькі заходи обласного маштабу в Тюменській області, Самарі й Воронежі протягом 1994-96 років, регулярні відзначення національних свят і т. ін.), створення національного центру українознавства в Башкортостані, організація праці національних бібліотек, секцій та відділів української літератури в місцевих бібліотеках (Москва, Ухта, Абакан, Калінінград), організація наукових конференцій з питань україністики, виставок народ-

(Закінчення на стор. 8-ій)

ПРОТОКОЛ 33-ої ЗВИЧАЙНОЇ КОНВЕНЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

яка відбулася в приміщеннях готелю „Pittsburgh Hilton & Towers" в Піттсбурґу, Пенсильванія — від п'ятниці 6-го до вівтірка 10-го травня, 1994 р.

(8)

Продовження

Звіт головного редактора Українського Тижневика Роми Гадзевич

Since the last convention of the Ukrainian National Association in 1990, there have been a lot of changes at The Ukrainian Weekly, and there is much progress to report.

Four years ago, I reported to this quadrennial assemblage that the number of subscribers to The Weekly had risen from 6,400 to 8,700. Now I am most pleased to report that the number has surpassed 10,000 and stands at about 10,500. We are confident that this number could be much higher if the newspaper were professionally promoted.

Four years ago I noted that the editorial staff of The Ukrainian Weekly was extremely pleased to have been given the opportunity to travel on assignment to Ukraine. Today there is a full-time Kyyiv Press Bureau manned by staffers of The Weekly. That bureau became reality in January 1991 when Marta Kolomayets arrived in the Ukrainian capital, at first taking up residence at the Dnipro Hotel. Now we have two adjoining apartments in Kyyiv: one serves as the bureau office, the other as living quarters. We are pleased also to have a secretary at the Kyyiv office.

Four years ago I stated that we were suffering from both lack of news space and the overwhelming workload that three full-time staffers simply could not handle. Today, thanks to the purchase in December 1992 of an additional unit for the press, we can print 20- and 24-page issues, which, as our readers know, we are doing more and more often. Our staff, too, has grown; we now have five full-time editors/writers and one part-timer.

Four years ago the editors still were using typewriters to produce copy. Today our production is fully computerized. We use the Macintosh system for word-processing as well as for page composition/layout. Readers will note many design changes that have occurred as we implement the computer system installed at the beginning of 1993 — foremost among them the introduction of a new nameplate atop our front page (known as a newspaper's "flag").

Or to look at in another way, The Ukrainian Weekly, which marked its 60th anniversary on October 6, 1933, during the six decades of its existence has grown from four tabloid pages to editions ranging in size from 16 pages to 24; since its subscriptions became independent of Svoboda in 1980, the number of its readers has grown from less than 2,000 to 10,500.

Staffers and correspondents

The staff of The Ukrainian Weekly now includes: Editor-in-Chief Roma Hadzewycz, Associate Editor Marta Kolomayets, Assistant Editor Khristina Lew, Staff Writers/Editors Roman Woronowycz and Andrij Wynnyckyj, and Ika Koznarska Casanova, our part-time editorial assistant.

Ms. Lew joined The Weekly staff in November of 1990 (in fact we first met her at the 1990 UNA Convention). Messrs. Wynnyckyj and Woronowycz joined the team in 1992, on June 29 and 30, respectively. They filled the vacancies created that year when Tamara Tershakovec, editorial assistant, and Chrystyna Lapychak, associate editor, left the staff.

Our staffers served in the Kyyiv Press Bureau as follows: Ms. Kolomayets, January-June 1991, February-August 1992, December 1992, February-December 1993; Ms. Lapychak, June 1991 - January 1992; Ms. Lew, August-October 1992; Mr. Woronowycz, December 1993- June 1994. Viktoria Hubska is our Kyyiv secretary.

Our production staffers are Awilda Arzola, typesetter, and Serge Polishchuk, layout artist. During the report period Dana Wojtowycz and Dana Rigalski also worked for The Weekly as layout persons; a temp, Randa Almasri, and Ms. Rigalski filled in as typesetters when Ms. Arzola was sidelined by a broken hip in 1993.

Summer/student interns during the report period included Ms. Tershakovec (who later stayed on as editorial assistant) and Yarema Bachynsky, who has promised to return this summer.

I would be remiss not to acknowledge the very important role and input of our regular correspondents and others who provide news articles, analyses and other information. Among these contributors are: Oksana Zakydalsky, Chris Guly, Nestor Gula, Orysia Paszczak Tracz and Dr. David Marples in Canada; Dr. Roman Solchanyk, Bohdan Nahaylo and Jaroslaw Martyniuk in Munich; Christine Medycky in Belgium; Tony Leliw, Taras Kuzio and Bohdan Smondulak in Great Britain; Myron Kuropas, Ihor Stelmach, Helen Smindak, Oles Kuzyszyn, Roman Sawycky, Bozhena Olshaniwsky, Walter Bodnar, Orest Deychakiwsky, Andrew Fylypovych, Tamara Stadnychenko, Olena Stercho, Bohdan Hodiak, Myrosia Stefaniuk and Arcadia Olenska Petryshyn in the United States.

As well, in Ukraine we have se[illegible]eral regulars we can count on: Dmitro Filipchenko, Borys Klymc[illegible] and Volodymyr Skachko. Of course, there is also the three-pe[illegible]taff of the UNA Washington Office that plays its all-importa[illegible] in letting us and all of our readers know what's going on i[illegible] And, there are many, many others who write on specific s[illegible]ee, th[illegible] may not write as often, but whose contributions are ju[illegible] [illegible]ppreciated and needed to make The Weekly what it is to[illegible]

Major [illegible]

More and more often, The [illegible]kly is being cited as a primary source of informatio[illegible] researchers and the media, as well as members o[illegible] Prague Post and several other East European ne[illegible]e joined together in an information sharing arra[illegible] Weekly's reports from Ukraine on their news p[illegible]ibution, of course).

The Weekly is indexed in Ethnic Newswatch, a full-text multicultural reference database published by Softline Information Inc. Articles from The Weekly appear on CD ROM and thus are widely available to libraries and other subscribers to this service. Ethnic Newswatch also is available as an online product through Nexis/Lexis, which has a quarter of a million subscribers. The Weekly was featured as a new title on Ethnic Newswatch during a 1993 trade show; a special press release highlighting the history of The Weekly and its 60 years of service was widely distributed at that show.

The Weekly continues to be a newspaper of record as it publishes documents from Ukraine, including communiqués of the Ukrainian government, as well as texts of U.S.-Ukraine agreements and statements by major Ukrainian organizations, e.g. the recent position paper issued by Ukrainian community organizations concerning U.S.-Ukraine relations.

In 1992, a year before our 60th anniversary, we conducted our second survey of readers via a clip-out questionnaire published in the newspaper. We received many responses, for which we were truly grateful, and we have implemented and continue to implement readers' suggestions on how to improve the paper. Not surprisingly, the most appreciated of our features were news reports and news briefs from Ukraine. We published the complete results of our reader survey in the March 28, 1993, issue.

Other developments at The Weekly related to our 60th anniversary included: a lengthy feature aired in the New York and Toronto areas on the television program "Kontakt" and interviews with the editor-in-chief broadcast into Ukraine by the Voice of America and Radio Liberty. The 1994 UNA Almanac also carried a special section dedicated to The Weekly's anniversary. The editorial staff prepared a special 60th anniversary issue of The Weekly for October 10, 1993, that provided a decade-by-decade look at the work of the newspaper, features on its editors and columnists through the years, and a look at the genesis and continuing work of the Kyyiv Press Bureau. In addition, we received many greetings on the occasion of our jubilee from officials in Ukraine, members of the U.S. Congress, community leaders, colleagues and friends.

Also related to the anniversary was the introduction of t-shirts bearing the new flag of The Ukrainian Weekly; these were distributed as gifts, along with a special card of thanks, to our correspondents and other who've assisted the paper. They are being used also as a promotional tool and as part of special subscription offers.

Major news stories

The Kyyiv Press Bureau was opened at a most opportune time, as it was in 1991 that we were able to report first-hand on President George Bush's disastrous visit to Ukraine (at which time he delivered the now infamous "Chicken Kiev" speech), the proclamation of independence by Ukraine's Supreme Council on August 24, and its overwhelming approval by more than 90 percent of voters during the December 1 referendum, as well as independent Ukraine's first presidential election.

Other stories included the transformation of remnants of the Soviet Red Army into Ukraine's military forces, the controversy over the Black Sea Fleet, relations among the member-states of the Commonwealth of Independent States, as well as Ukraine's refusal to sign a new CIS charter and its insistence that it would become only an associate member of the CIS economic union.

Then there were problems with Russia, with its leading politicians viewing Ukraine's independence as only a "temporary phenomenon" and the Russian Parliament's claim of Sevastopil, home port of the Black Sea Fleet, as Russian territory. Separatism in the Crimea and movement toward regional autonomy on the part of Ukraine's eastern oblasts also made headlines.

The nuclear issue was among the hottest covered, beginning with Ukraine's declaration that it would be a nuclear-free state, continuing with the Parliament's stalling on the ratification of START I and concluding with the tripartite agreement signed by the U.S., Russia and Ukraine, and Ukraine's steps toward denuclearization via the transfer of nuclear warheads to Russia. No less important was coverage of Ukraine's economic crises: runaway inflation, lack of free-market reforms and the fuel crunch.

Not to be forgotten are the U.S. visits of President Leonid Kravchuk and various Ukrainian government officials, including Defense Minister Kostyantyn Morozov, Foreign Minister Anatoliy Zlenko and Minister of the Economy Roman Shpek. Visits by many U.S. and Canadian delegations to Ukraine — including President Bill Clinton's brief stopover earlier this year — received ample coverage on the pages of The Weekly. (Here I must note the exemplary cooperation among the UNA Washington Office, the Kyyiv Press Bureau and our editorial offices in Jersey City.) There was plenty of coverage also regarding the establishment of Ukraine's diplomatic representations throughout the world, as well as changes at the U.S. Embassy in Kyyiv.

The Weekly also reported on the activity of the Popular Movement of Ukraine, or Rukh, and the many new parties that arose in Ukraine as democracy was gaining ground. The activities of previously banned Churches, the Ukrainian Catholic Church and the Ukrainian Autocephalous Orthodox Church, including the arrivals in Ukraine of their respective primates, Cardinal Myroslav Lubachivsky and Metropolitan Mstyslav, also were covered in much detail. Later we devoted much space to the death of Patriarch Mstyslav and the patriarchal funeral. The Vatican's relations with the Ukrainian Catholic Church were touched upon, as was the controversy in the Toronto Eparchy.

Other news reports dealt with the revelation of "blank spots" in history, such as the Great Famine of 1932-1933, and other Stalinist atrocities, many of whose victims were found to be buried in mass graves throughout the country. And then there was Chornobyl — the continuing stories of its mammoth fallout and its effect on the populace of Ukraine.

More recently The Weekly covered (and is continuing to cover) the first parliamentary elections in independent Ukraine and is reporting on events leading up to the presidential elections scheduled for June 26. There were special pre-election reports written by Roman Woronowycz from diverse regions of Ukraine, and there was coverage of the joint Freedom House/UNA voter awareness project aimed at getting out the youth vote for parliamentary elections on March 27.

The 1994 Winter Olympics —the first in which Ukraine participated as an independent state — and Oksana Baiul's stunning victory in women's figure skating were highlighted on The Weekly's pages. Much effort was expended and much space was devoted also to covering Ukraine's other sports firsts and its debuts at various sports competitions around the globe.

Business was a topic of many a news story as airlines, the communications industry, agricultural concerns and food-processing giants, among others, expressed interest in Ukraine. Relations of the World Bank and the International Monetary Fund with Ukraine were reported on as well.

Of course, The Weekly continued to defend the interests of the Ukrainian nation as it called on the U.S. to promptly recognize Ukraine's independence, to stop seeing Ukraine through the prism of Moscow, and to provide a fair share of foreign aid to the non-Russian states that exist on the territory once part of the huge Soviet empire.

Outside of Ukraine, The Weekly focused on meetings of the Conference on Security and Cooperation in Europe, various Chornobyl and medical relief efforts, and the myriad types of aid extended by the Ukrainian diaspora to Ukraine. There was information, a lot of it, on various assistance programs offered by the U.S. and Canadian governments to Ukraine.

The strange case of John Demjanjuk continued to make headlines as he was acquitted in Israel of the crimes committed by "Ivan the Terrible" and a U.S. court reversed its extradition order. However, he has yet to regain his U.S. citizenship.

Diaspora activity during the first part of this decade appeared to be focused completely on Ukraine — sometimes to the detriment of Ukrainian community life here. But community news did continue to make headlines in The Ukrainian Weekly.

During the report period the World Congress of Free Ukrainians held its last congress and now has been renamed and reorganized as the Ukrainian World Congress. The centennials of Ukrainian settlement in Canada and Brazil were noted on the pages of The Weekly. In the United States, much attention was focused on the presidential elections and, afterwards, on the Ukrainian American community's contacts with the new administration, including the most recent meeting between President Clinton and representatives of our community organizations.

In the world of academia we noted an explosion of activity in the wake of Ukraine's independence and we reported on myriad developments, including the completion of the Encyclopedia of Ukraine project, the growth of Ukrainian studies at Columbia University and news at the Harvard Ukrainian Research Institute and the Canadian Institute of Ukrainian Studies.

As regards UNA news, there was plenty of that, too, as The Weekly provided coverage of the 1990 convention, annual Supreme Assembly sessions, Supreme Executive Committee meetings, district committee meetings and other local UNA events. A UNA Forum page was published at least every other week to accommodate this and other news.

Not to be forgotten was the UNA's sponsorship of tours by the Homin Men's Choir, the Yavir Quartet and the Dumka Ukrainian State Choir, as well as the U.S. tour of Rukh leader Mykhailo Horyn conducted under the aegis of the UNA.

Other UNA news covered in The Weekly included: the opening of the Kyyiv Press Bureau, the ongoing Teaching English in Ukraine program and courses for teachers of the English language in Ukraine, conventions of the UNA Seniors Association, as well as the annual UNA Fraternalist of the Year Award.

During the report period there were numerous special issues of The Weekly devoted entirely or in large part to special topics. These included our annual year-end review of major events and developments; Chornobyl anniversary commemorations and updates; annual UNA Scholarships issues; and the special issue devoted to the proposed amendments to the UNA By-Laws. Especially noteworthy were our special issues dedicated to the 60th anniversary of The Ukrainian Weekly and the UNA Centennial, plus follow-up issues focusing on the UNA jubilee concert at Carnegie Hall and another highlighting the employees of the UNA as a special thank-you to these workers. The 100th anniversary of Svoboda received special treatment in several issues as well.

Needs/suggestions

There continues to be a lack of understanding of the importance of promoting The Ukrainian Weekly. It simply isn't enough to advertise the paper in our own publications and by distributing free sample copies at community events, festivals and the like. We need to reach out to a broader audience — an audience that is most interested in this newly independent state called Ukraine. We have seen some of that interest as the ranks of our subscribers are joined by businesspersons, scholars, policy-makers, consultants, etc. After all, we are the only English-language newspaper with a full-time Kyyiv Press Bureau.

Recently the UNA Supreme Executive approved the idea of advertising The Ukrainian Weekly in a special supplement on Ukraine that is to be published by the Toronto Star (circulation: 600,000) on April 21. The supplement is expected to have a readership of over 2 million, and it will contain articles by top-notch specialists on various facets of Ukraine today, from the environment, to the economy, to politics and so on.

I would like to restate my suggestion that The Ukrainian Weekly be indexed now, beginning with 1976 when the paper became a 16-page tabloid significantly different from its sister publication, Svoboda. I do realize that the Svoboda indexing project is proceeding and eventually the year The Weekly began publication, 1933, will be reached. But surely there is nothing wrong with working on two indices at one time, especially when one considers the value of an index to The Weekly to researchers and generally to the non-Ukrainian world. For persons interested in the recent epochal events in Ukraine, an index covering 1976 to date would be an invaluable contribution.

I believe it is time for The Weekly to move on and open a bureau in Toronto. By doing so we would be better able to cover and coordinate coverage of events in Canada, where I believe there is a large potential readership that we have not yet tapped into.

As regards the UNA's Kyyiv Press Bureau, it certainly would be good to have two full-time reporters in Ukraine. This way, one person could always stay close to the capital city and on top of government developments; the other would then be freed to travel to other regions in order to provide broader coverage of the people of Ukraine and the issues that concern them — something that up to now was possible only in a limited fashion as our one reporter was forced to make the difficult choice: "Should I stay, or should I go?"

As well, I strongly feel that our Kyyiv correspondents, who work under very trying conditions, should be given a travel allowance that would permit them to travel back home to the U.S. to touch base with headquarters and "regroup" at the midpoint of their tours of duty.

Then there is the old question of a business manager for the UNA's newspapers who would be able to take care of marketing our publications, as well as promote the improved Svoboda Bookstore. There is also a very clear need for a separate advertising manager for The Weekly as the one person who now handles Svoboda and The Weekly is simply unable to cope with the volume of advertising and, needless to say, cannot even think of making time to go out and seek lucrative advertising contracts. In addition, I wholeheartedly support previous recommendations by the Supreme Assembly that called for exploring the possibilities of selling The Ukrainian Weekly and Svoboda in Ukraine and printing the papers in Canada to expedite their delivery in that country.

As in the past few years, this year once again I would urge that budgeting and accounting for the UNA's publications be done separately for each publication. Only then will we know the real figures for income and expenses; only then will we be able to make realistic projections of costs, etc., and plan for the future.

Conclusion

To conclude, I would like to emphasize that The Ukrainian Weekly at age 60 has grown and matured into a newspaper for all generations of Ukrainian Americans and Ukrainian Canadians. And, it is no longer just a diaspora paper, but is widely read by non-Ukrainians interested in Ukraine and Ukrainians, be they scholars, politicians, businesspersons or journalists, be they in the U.S., Canada, Europe, Australia or in Ukraine. In fact we are told that The Ukrainian Weekly is widely read by influential persons in Kyyiv.

I would also like to assure convention delegates, and through them the entire UNA membership and our readers, that The Ukrainian Weekly pledges to continue, as has been its tradition for 60 years, telling the world the truth about Ukraine and Ukrainians. With the further support of the Ukrainian National Association, our staff will continue working to improve the paper to suit our readers' and our community's needs.

Звіт координатора братської діяльности Андрія Воробця

During the period of time covered in this report I have been involved in the following activities:

1. Selection of UNA Fraternalist of the Year, and concurrently the selection of UNA's candidate for New England Fraternal Congress' Fraternalist of the Year. I administered these annual projects and all activity related to the above projects.

UNA Fraternalists of the Year selected were: in 1990 it was Estelle Woloshyn with runners up: Ivan Chopko, Ivan Pryhoda, Osyp Trush; in 1991 Adolf Hladylowych with runners-up: Ivan Pyndus. Alexander Serafyn, Michael Turko and Michael Zacharko; in 1992 Mychaylo Olshansky with runners-up: Atanas Slusarchuk, Alexandra Dolnycky, Volodymyr Litynsky, Helen Senediak.

The UNA candidates for New England Fraternal Congress' Fraternalist of the Year were: in 1990 Wolodymyr Wasylenko, who was chosen by the New England Fraternal Congress "New England Fraternalist of the Year" and so honored by the NEFC in November of that year - a great honor for UNA; in 1991 it was Dmytro Stec; in 1992 and 1993 Taras Slevinsky.

2. Launching, publicizing and administering UNA Essay and Poster Contests for our youth. In 1990, the topic was "What Does Bat'ko Soyuz Mean To Me?" and in 1992 - "In What Way Can I Help Ukraine?" This included arranging for ceremonies for participants and winners of the contest. 31 young people participated in 1990 and 109 youngsters participated in the 1992 contest.

In 1990 two award ceremonies involving large groups of students took place in the fall, one at St. Nicholas Ukrainian Catholic School in Passaic, N.J., and one at St. Joseph's Ukrainian School in Chicago, Ill.

Awards involving single winners were presented individually to students in Allentown, Pa., Syracuse, N.Y., and Stoughton, Mass.

I personally participated in the award ceremony held in Passaic, N.J.

In 1992 award ceremonies took place at the following locations: Holy Ghost Catholic School, Brooklyn, N.Y.; St. George's Ukrainian Catholic School; Ridna Shkola - St. Joseph's, Chicago; St. Nicholas Ukrainian Catholic Cathedral School, Chicago; Ridna Shkola - W. Rice St., Chicago; Nasha Ridna Shkola, Philadelphia; Ukrainian School in Yonkers, N.Y.; Ukrainian School in Passaic, N.J.; St. Josaphat's Ukrainian Catholic School, Rochester, N.Y.; St. Josaphat's Ukrainian Catholic School, Toronto; Jefferson J. High School, Ukrainian Bilingual Program, Winnipeg.

Activities like this go a long way in spreading good will for the UNA in the community and paves the way for successful organizing activity.

3. Launching and continuing a letter exchange for young Ukrainians in North America and their counterparts in Ukraine. Over 3,000 letters were received from Ukraine and placed with correspondents in North America.

4. In 1990-1993 conducted the Annual campaign to mail Christmas greetings to Ukrainians in the U.S. and Canadian armed forces. The response was largest during the time of the military build-up for the Persian Gulf War. Close to 50 Christmas greetings were sent out.

During the military activity in the Persian Gulf in the beginning of 1991 the Christmas Card greetings project developed into a medium of communication between the public who wished to correspond with and send packages to military personnel serving in the Gulf, and the military personnel themselves and their close relatives on the other end. At the conclusion of the war in February, each service person on our list received a personal letter of appreciation from the UNA Supreme President Ulana Diachuk for having served his/her country in this war. For being a means for providing moral support to our military during the war, the UNA and The Ukrainian Weekly received letters of appreciation from the military personnel and their relatives.

5. Annual project to encourage UNA Branches to hold St. Nicholas/Christmas parties.

The following has been the response and cooperation of the Branches. In 1990 11 Branches, in 1991; 8 in 1992; 13 in 1993; and 10 Branches responded and cooperated in holding or sponsoring a St. Nicholas/Christmas party for UNA children members and their friends.

6. Periodically writing a fraternal column in the UNA press in English and Ukrainian, other articles as well as compiling information from Branches and District and fashioning them into newspaper articles, ads or announcements.

7. In cooperation with the Insurance Sales Department, involvement in promotional activities to represent the UNA in the following public events involving the Ukrainian community:

a) N.J. Ethnic Festival, Liberty State Park, Jersey City, N.J., in September 1990-1991. In 1991 in addition to promotional activities, signatures from festival guests were sent to President George Bush to urge the U.S. government's recognition of independent Ukraine.

b) The Ukrainian Women's Conference, Piscataway, N.J., on October 13, 1990.

c) UNA Day in Horsham, Pa., in August 1990-1993, sponsored by Philadelphia District.

d) Ukrainian Women's Craft Show held in Piscataway, N.J., on November 17, 1991.

e) Ukrainian Festival, Garden State Arts Center, June 1990-1993. An excellent opportunity to promote UNA membership information, Soyuzivka, UNA publications, fraternal activities

(Закінчення на стор. 4)

Звіт координатора братської діяльности Андрія Воробця

(Закінчення зі стор. 3)

such as letter exchange with Ukraine, Teaching English in Ukraine, as well as information about UNA insurance policies.

f) July 26, 1992 – Ukrainian Festival – Seminary Day at Minersville, Pa. On behalf of the Shamokin District the UNA donated $200 to the Shamokin Deanery Seminary Fund. Promotion UNA insurance, membership and publications.

g) October 3, 1993 - Ukrainian Festival at Manor College, Jenkintown, Pa., promotion of UNA insurance, membership and publications.

h) Third weekend in May 1990, Ukrainian Street Festival at St. George's Ukrainian Catholic Parish, New York City.

8. Assisting other Districts or Branches in promoting or participating in or showing a UNA presence in Ukrainian ethnic and cultural festivals.

a) Assisted Detroit District to promote UNA at the following festivals: August, 1991 - 1992, Sunflower Festival, Warren, Mich.; August 1991-1992, Dibrova Festival, Dibrova Estate, Mich . b) April 1992, assisted Branch 331 to participate in Glassboro Ethnic Conference, Glassboro State College, South Jersey. c) Ukrainian Heritage Day in Erie, Pa., June 13, 1992, assisted members of Branch 40 in Erie, Pa., to participate in this festival in order to promote Ukrainian culture.

d) Troy-Albany District, Ukrainian Field Day, Watervliet, N.Y., August 2, 1992, Ukrainian street festival, Watervliet, N.Y., on Labor Day.

e) Los Angeles area, assisted Branch 257 in holding a combination of a Branch get-together fund raising community event on September 19, 1993.

9. Beginning in 1991 encouraging, assisting and acting as liaison between the Branch and the Main Office in order to have UNA Branches celebrate their UNA anniversaries.

The following has been the positive responses and cooperation of the Branches: In 1991, 13, in 1992, 15 and in 1993, 10. In 1993, 5 Districts received assistance for celebrating Svoboda's centennial.

10. Involvement in hosting guests to the UNA Main Office, making arrangements for catering for several events, as well as acting as a guide for various groups making planned and unplanned visits to the UNA building.

11. UNA Project: "Teaching English in Ukraine" - in 1992 worked with project director, Dr. Zirka Voronka, Daria Semegen and for 9 months alone in administering the project until February 1993. In February assisted Mrs. Oksana Trytiak with its administration of the project and provided assistance until April.

12. June 1990-1993, Annual Father's Day at Soyuzivka. This involves the publicity in preparation for and after the event, the program of planning entertainment on Sunday, designing the program, selecting, liaising and negotiating with performers. Sometimes this involved assisting with and planning for the evening program.

13. Conducting an annual NFCA survey of UNA Branches' Fraternal Activity for the calendar year 1989-1992, conducted during January-May of each year. Questionnaires were sent out to Branches in February and a summary report was sent to NFCA Main Office at the end of May.

The following has been the response and cooperation of the Branches. In 1990, 41, in 1991, 52, in 1992, 26 and in 1993, 52 Branches responded and cooperated in filling out the questionnaires and returning them to the Main Office.

14. Inaugurated a program by virtue of which members could receive greetings from the White House on the occasion of their 80th (or higher) birthday or 50th (or higher) wedding anniversary. To date 12 Branches have participated in this program and submitted names of eligible candidates. 62 members have received such greetings from the White House.

15. Represented the UNA at various events: the New England Fraternal Congress meeting at Southbury, Conn., on November 13, 1993 and transported and exhibited UNA Exhibit displaying Teaching Project and the 100th Anniversary of "Svoboda."; Distribution of stipend checks to UNA student members, graduates of St. George's Academy graduating class of June 13, 1992.

16. Cooperating with the Organizing Department, and other departments in miscellaneous activities, carrying out special assignments for various departments and Supreme Executive Committee, such as, transporting and entertaining VIP visitors from Ukraine, i.e., Mr. and Mrs. Ivan Drach, Ukrainian artists, performers from Ukraine; special trouble shooting assignment to retrieve records for Branches 406, 65, 234.

17. Since 1990 representing the UNA and keeping in touch with the World Council of Ukrainian Social Services on projects Hromada Hromadi and informing the WCUSS about, what UNA is doing in this regard. E.g. informed the WCUSS about Letter Exchange and Teaching English in Ukraine Project; furnished them information from studies on Chornobyl Radiation.Received letter of commendation from Iroida Wynnycky for Letter Exchange Project.

18. As many Districts and Branches were celebrating the 100th Anniversary of Svoboda in 1993, I assisted them with preparations for their celebrations and subsequent write ups of the events. Among those receiving such assistance were the following: Montreal, Rochester, Toronto, Wilkes-Barre and Youngstown Districts, Branches 496-Seattle, 378-Woodbine, N.J., 161-Ambridge, Pa., 26-Toms River, N.J., 217-Rochester, N.Y., 277-Stratford, Conn., 34-Richmond, Va.

19. 1992-1993 collecting material and communicating with District and Branches regarding submitting their histories for the UNA Centennial Book until Mrs. Lubov Chasto was able to take over the editorship of the book.

20. An extraordinary influx of mail from Ukraine asking for information in regard to emigration, obtaining work in the United States, searching for lost family members, medical aid, etc., is being handled by the Fraternal Department, time permitting.

CONCLUSION

The difficulties our organization faces in encouraging grater membership participation in volunteer fraternal activities are closely related to difficulties in recruiting more members and to difficulties which are common to all organizations in the Ukrainian community.

These are:

1. Age – a) the leadership and membership of our Branches are normally advanced in age and do not have the energy for community activity.

b) Where there are younger members, they are usually not given responsible positions or drawn into activity.

c) Related to this is an age or generation gap. Younger members prefer to join organizations with younger membership and interests compatible with theirs.

2. Demographics – there are fewer potential members of Ukrainian descent.

3. Geography – Branch membership is scattered and it is difficult to mobilize them for any activity.

4. Inactivity, lack of initiative or apathy on the part of members and leadership, young and old.

5. Lack of common purpose.

6. Lack of incentive to be active and take on responsibility.

7. Competition with other volunteer organizations for members' time and energy.

8. Competition with other Ukrainian organizations which are better able fill a need in the community.

9. Discipline – the Main Office cannot compel its Branches to be active or to respond to activity.

However, I am optimistic. I believe that fraternal activity could be improved to the extent that we can overcome or lessen some of the above difficulties.

The UNA has many strong points, which is incentive to some people. Among them are:

1. Strong financial base.

2. Its own publishing facilities, and publications, and it subsidizes literary activities.

3. The fact that it continues to promote Ukrainian ethnic culture, resists assimilation into the mainstream of North American culture and pursues activity leading to Ukrainianization of and providing assistance to Ukraine.

4. It has programs which give one incentive to join the UNA such as UNA scholarship program.

5. It has Soyuzivka, a "Ukrainian oasis" and many people, young and old, feel drawn to Soyuzivka.

6. It has Branches in every Ukrainian community.

The problems exist more on the Branch level.

In order to overcome the above difficulties or lessen them I suggest:

1. Continue to provide incentive or encouragement for younger members to join.

2. Continue to encourage and provide greater incentive to hold fraternal activities depending numbers involved and number of people helped in the community.

3. Encourage older members to let young members participate in Branch organizational and social activities.

4. Make it easier for younger members or members of the same interests to start their own Branch.

5. Concentrate on recruiting able volunteer and active volunteers as well as natural leaders.

UNA WASHINGTON OFFICE 1993 REPORT

INTRODUCTION

During 1993, the activities of the Office changed and increased in both workload and importance. The groundwork laid with Congress, the Executive Branch, and the press since the establishment of the Office on July 1, 1988 has resulted in the UNA Washington Office playing a greater role in the formulation of U.S. policy.

The work of the Office is many faceted, all aspects of which contribute to the overall task of promoting the interests of UNA, its members, the Ukrainian-American community, and the people of Ukraine. This report will attempt to capture the various types of activities which the office was engaged in during 1993. It is divided into a number of categories including Projects/Issues, Liaison Activities, Daily Routine, Press, Administrative.

PROJECTS/ISSUES

The Office has been involved in numerous projects, some of which are on-going. The major projects are summarized below:

UKRAINE AND UKRAINIANS

The Office welcomed the 103rd Congress, which included 128 new Members of Congress, with a 30 page informational packet about Ukraine and Ukrainians. The packet contained information about Ukraine (Territory, Population, Cities, Language, Religion, History, National Holiday, National Symbols, Political System, Administrative Division, Economy, Foreign Trade, Transportation, Education, Culture, Health, Environment, Quality of Life), Representation of Ukraine in the United States, Map of Ukraine, Ukrainians in the United States (Early Pioneers, First Major Immigration: 1870-1914, Second Major Immigration: 1920-1939, Third Major Immigration: Post World War II, Ukrainians in the United States, Milestones in Ukrainian-American History, Ukrainian Contributions to American Life) Ukrainian National Association (History, Address, and Officers), Selected Bibliography (Reference, General History, Twentieth Century History, Famine in Ukraine 1932-1933, Human Rights in Ukraine (1970's and 1980's), Ukrainians in the United States), and National Ukrainian-American Organizations (Central Organizations, Churches, Fraternal Insurance Organizations, Credit Union Association, Professional Associations, Women's Organizations, Educational Associations and Research Foundations, Religious Organizations, Youth and Student Organizations, Refugee Assistance Organization, Human Rights Organizations, Institutions and Museums, Newspapers).

The Office also provided this packet to the President, Vice President, key White House officials, all Cabinet Members, key officials throughout the government, 45 embassies, and over 120 journalists.

FOREIGN AID LEGISLATION

The Clinton Administration proposed to provide $2.5 billion of foreign assistance to the nations of the former Soviet Union. The Office worked with the coalition of business, agriculture, transportation, ethnic, and human rights organizations organized by former Representative Dave Nagle in securing passage of the assistance.

At the same time, the Office noted that the United States had already provided $2.5 billion of foreign assistance to the nations of the former Soviet Union. Of that amount, Ukraine received only $137 million of assistance. The Office launched a campaign to provide for a guarantee of a fair proportion of that assistance to Ukraine. After numerous meetings with Administration officials, it was obvious that only a congressional mandate would guarantee a fair share of the assistance to Ukraine.

The Director met with various Members of Congress and their staff including Senators Mitch McConnell (R-KY) and Harris Wofford (D-PA), House Majority Leader Richard Gephardt (D-MO), House Whip David Bonior (D-MI), and House Foreign Affairs Committee Chairman Lee Hamilton (D-IN). The result was House Foreign Affairs Report Language urging additional assistance for Ukraine, Senate Foreign Relations Bill language urging assistance to Ukraine proportional to its population, and Senate Appropriations Bill language mandating "not less than $300,000,000 of assistance to Ukraine." This last provision was signed into law despite the opposition of the Administration.

The Office also organized congressional meetings for Defense Minister Morozov which resulted in funding for military housing for Ukrainian troops.

ASSISTANCE AND GRANTS TO UKRAINE

The Office was involved in a number of projects to facilitate foreign assistance to Ukraine. The Office compiled a list of all existing U.S. Government programs of aid to the nations of the former Soviet Union and provided that list to the Embassy. The Office continually monitors programs offered by U.S. Government agencies and private foundations assisting the countries of the former Soviet Union.

The Office recruited individuals in the Ukrainian telecommunications industry for training programs sponsored by the U.S. Telecommunications Training Institute and secured full stipends for them. The Office coordinated a program which brought the Environmental Research Institute of Michigan together with scientific institutes in Ukraine for the purpose of establishing a U.S. funded Ecological Institute in Kyiv. The UNA, with the Coalition of State Governments, filed for a grant with the U.S. Information Agency to provide training in local government.

Efforts to secure federal financing for the UNA project on "Teaching English in Ukraine" were also pursued. The Office met with several U.S. Information Agency (USIA) officials as well as representatives of several private educational organizations.

In 1992, the Office established a Ukrainian-American Database which collects information from Ukrainian-Americans willing to work in Ukraine for varying periods of time. During 1993, resumes from the Database were sent to various organizations including the Counterpart Foundation, National Forum Foundation, World Learning, Inc., University of Illinois, European Bank for Reconstruction and Development (EBRD), and USAID.

In 1991, the Office established a relationship with the Library of Congress (LOC) and the Special Task Force on the Development of Parliamentary Institutions in Eastern Europe of the House of Representatives. In 1992, the UNA provided funding for a LOC Congressional Research Service delegation. The close working relationship between the LOC and UNA continued throughout 1993 when the Library of Congress received a $4.1 million grant for the program.

FRIENDSHIP ACT

Responding to Russian requests, the Administration proposed the "Act For Reform in Emerging New Democracies and Support and Help for Improved Partnership with Russia, Ukraine, and other New Independent States" or "Friendship Act," the purpose of which was to repeal "cold war" legislation. At the same time, Senator Claiborne Pell (D-RI), Chairman of the Senate Foreign Relations Committee, proposed a rewrite of the "Captive Nations Resolution." The Friendship Act, though not repealing or changing the Captive Nations Resolution, did single out that legislation as not pertaining to Russia. In negotiations with Senators, Representatives, and the Department of State, the Office secured Administration support for retention of the Resolution and support for the "Victims of Communism Memorial Resolution," sponsored by Representative Dana Rohrabacher (R-CA), which authorizes the construction of a memorial in Washington in memory of the victims of communism.

RUSSIAN AGGRESSION

Throughout the year, the Office provided numerous mailings and held many meetings with Members of Congress and their staff about the increased aggressiveness of Russia against its neighbors.

TRAVEL TO UKRAINE

In March and September, the Office Director traveled to Ukraine. While the March trip was to investigate possibilities for office space in Kyiv, a series of meetings with Ukrainian government officials were also held. In September, the Director traveled to Ukraine at the invitation of President Kravchuk and had a series of meetings with the President, Defense Minister Morozov, and various other government officials.

In April, a congressional delegation, headed by House Majority Leader Richard Gephardt traveled to Kyiv for meetings with Ukrainian officials. The Office provided briefing materials for the delegation. In July, the Office organized a visit to Ukraine by Senator Mitch McConnell.

UKRAINIAN EMBASSY

Throughout the year, the Office provided assistance to the Ukrainian Embassy including logistical support, information, and training. The Office assisted the Embassy in the organizing of a series of round-table discussions involving congressional staff, journalists, and academics. The Office routinely provides the Embassy with information, including newspaper clips on a daily basis, and briefings. Over two dozen memos about issues of importance to Ukraine were provided to the Embassy during 1993.

RADIO FREE EUROPE/RADIO LIBERTY

Early in the year, the Clinton Administration embarked on a program to close down Radio Free Europe/Radio Liberty (RFE/RL). The Office Director visited RFE/RL facilities in Munich in March and met with key RFE/RL officials. The Office then organized a campaign in support of the retention of the radio stations. The campaign included letters and information from the Office, a grassroots campaign, and the mobilization of other ethnic groups. Later in the year, Senator Joseph Biden (D-DE), a supporter of RFE/RL asked the Office to renew the campaign in support of his proposal to maintain the independence of the radio stations. While the Congress finally agreed to merge RFE/RL with Voice of America over time, an independent board, rather than USIA, will oversee the operations of the broadcast services, a position that Senator Biden and the Office agreed to.

CONGRESSIONAL HEARINGS

Throughout the year, the Office took an active role in key hearings in the Congress. These included confirmation hearings for Secretary of State Warren Christopher, Ambassador Strobe Talbott, and Ambassador to Ukraine William Miller as well as hearings on appropriations and general U.S. foreign policy toward Central and Eastern Europe. The Office provided briefing materials and suggested questions to Members of Congress before each hearing and often submitted testimony for the record.

PRIME MINISTER LEONID KUCHMA'S TRIP

Early in 1993, Prime Minister Kuchma was invited to the United States by the House Agriculture Committee. The White House refused to allow any member of the Administration to meet with the Ukrainian Prime Minister and then leaked the story to The New York Times. The Office organized a grassroots protest campaign by contacting all Ukrainian-American organizations and Churches. The Prime Minister chose not to visit the United States.

AMERICAN JEWISH COMMITTEE'S "PROJECT UKRAINE"

In 1993, the American Jewish Committee (AJC) received a grant to establish a program in Ukraine. Named "Project Ukraine", the program seeks to build better understanding and relations between the Ukrainian and Jewish communities. The Office assisted the AJC in the planning stages of the program. The Office then participated in the first aspect of the program - "American Seminar." The seminar brought thirteen political, cultural, religious and academic leaders to the United States for a twelve-day civic education seminar.

SVOBODA AND THE UKRAINIAN WEEKLY ANNIVERSARIES

In September, the Office informed Members of Congress about the 100th anniversary of Svoboda. In remarks on the floor of the U.S. Senate and House of Representatives, fifteen Members of Congress offered their congratulations to Svoboda and noted the contributions of Svoboda and the UNA.

In October, the Office informed Members of Congress about the 60th anniversary of The Ukrainian Weekly. Numerous Members of Congress sent The Weekly letters of congratulations.

UKRAINIAN INDEPENDENCE DAY

The second anniversary of Ukrainian Independence was celebrated in Congress with a reception sponsored by the Ukrainian American Coordinating Council (UACC) and the Ukrainian Congress Committee of America (UCCA). The Office, working with the Washington Office of the UCCA, organized the reception and program.

PRESIDENT GORBACHEV SPEECH

Senator Phil Gramm (R-TX), Chairman of the National Republican Senatorial Committee, invited President Mikhail Gorbachev to speak before the major Republican contributors. Gorbachev was paid $70,000 for his speech. The Office organized a protest which involved letters to Republican Senators and a demonstration outside the dinner. Participating in the demonstration were representatives of the AFL-CIO, Young Republicans, Young Democrats, Lithuanians, and various other groups. As a result of the campaign, a number of Republican Senators chose not to attend the event.

FAMINE RESOLUTIONS

On September 10, 1993, the U.S. Senate passed a resolution commemorating the 60th anniversary of the man-made famine in Ukraine. On October 12, the U.S. House of Representatives passed a similar resolution. The Office worked with Members of Congress in securing passage of both resolutions.

TAX CHANGES

The Office constantly follows all proposals for changes in the tax code, especially any which may affect the tax status of fraternals. At the same time, the Office attempts to monitor changes which affect our members or our community organizations.

LIAISON ACTIVITIES

UKRAINIAN COMMUNITY

The Office has been working with numerous organizations in the community i[illegible]uding UNIS (the UCCA Washington office), the World Congress of Free Ukrainians, the Ukrainian Press Age[illegible](London), the Friends of RUKH Committees in the United States and Canada, the Ukrainian Canadian Committ[illegible]e Children of Chornobyl Relief Fund (CCRF), the Ukrainian American Justice Committee (Chicago), th[illegible]rainian Human Rights Organization (Philadelphia), Americans for Human Rights in Ukraine (AHRU), Smol[illegible]the Ukrainian American Bar Association (UABA), the United Ukrainian American Relief Committee (UU[illegible]he Ukrainian Archives Museum (Cleveland), the Ukrainian Catholic Church, the Ukrainian Autocephalous [illegible]dox Church, Ukrainian American Veterans (UAV), and Visits International for Soviets and Americans (VISA[illegible]

In an effort to achieve greater community involvement in the political arena, the o[illegible]gularly sent mailings to all national Ukrainian-American organizations as well as providing information [illegible] the UNA newspapers. Special mailings were also made to all Ukrainian churches in the United States.

(Закінчення на стор. 5)

OTHER GROUPS

The Office has been working with organizations in the Armenian, Bulgarian, Czech, Estonian, Hungarian, Jewish, Latvian, Lithuanian, Polish, Romanian, and Slovak ethnic communities.

The rejuvenated East-European ethnic Coalition, which the Office organized in 1991, was expanded in 1993 and named the Central and East European Coalition. The members include the American Latvian Association, Armenian Assembly of America, Bulgarian Institute for Research and Analysis, Congress of Romanian Americans, Inc., Czecho/Slovak Council of America, Estonia World Council, Inc., Hungarian American Coalition, Joint Baltic American National Committee, Lithuanian-American Community, Inc., National Federation of American Hungarians, Polish American Congress, Inc., Slovak World Congress, Ukrainian Congress Committee of America, Inc., Ukrainian National Association, Inc., and US-Baltic Foundation.

The Office also worked extensively with the American Jewish Committee on its Project Ukraine, with the American Israel Public Affairs Council on foreign aid, and with a coalition of business, ethnic, agriculture, and human rights groups on aid to the nations of the former Soviet Union.

The Office also worked with the National Fraternal Congress of America (NFCA) on the issue of taxation.

EXECUTIVE BRANCH

The Office worked with the White House, Department of State, Department of Transportation, Department of Justice, Department of Education, Department of Commerce, Department of Treasury, Department of the Interior, U.S. Information Agency, Voice of America, Immigration and Naturalization Service, and the Peace Corps. A representative of the Office attended numerous meetings and briefings at the departments and agencies as well as at the White House.

The Office organized two meetings between the Special Ambassador for the Newly Independent States of the former Soviet Union, Strobe Talbott, and the leadership of the Ukrainian-American community.

CONGRESS

The Office maintained liaison and worked with the Commission on Security and Cooperation in Europe (Helsinki Commission), Senate Committee on Foreign Relations, Senate Committee on Appropriations, Senate Committee on the Judiciary, House Committee on Foreign Affairs, House Committee on Appropriations, House Committee on the Judiciary, House Committee on Post Office and Civil Service, individual Members of the House and Senate, and the Library of Congress.

The Office is in regular contact with each congressional office through mailings and telephone. Background information is compiled and provided to each new Member of Congress. Each congressional office receives The Ukrainian Weekly. In addition, the Office sends each congressional office reprints of important articles and the latest information about events in Ukraine. Targeted mailings included information about the 100th anniversary of Svoboda, Chornobyl on the seventh anniversary of the disaster, and copies of articles detailing the resurgence of Russian imperialism. Letters of appreciation are routinely sent to all Members of Congress making statements about Ukraine in Congress or co-sponsoring Ukrainian resolutions.

NON-GOVERNMENTAL ORGANIZATIONS

The Office worked with the National Endowment for Democracy (NED), AFL-CIO, Center for Strategic and International Studies (CSIS), Heritage Foundation, Harvard Ukrainian Research Institute (HURI), American Enterprise Institute (AEI), Citizens Democracy Corps (CDC), the Hudson Institute, the RAND Corporation, the Center for Security Policy, the Coalition of State Governments, Kansas University, the National Forum Foundation, Carnegie Institute for Peace, and Radio Free Europe/Radio Liberty (RFE/RE).

COMMUNICATIONS

Communications is an important part of any office. In 1993, the Office received about 3,500 pieces of mail and sent out about 12,000 mailings. Increasingly, the Office is receiving letters from Ukraine on a variety of topics.

During the year, the Director of the Office appeared before numerous groups to speak about Ukraine and Ukrainian-Americans. These included ten student and senior citizens groups visiting Washington under the auspices of the Close-Up Foundation program and foreign political leaders visiting Washington under the auspices of the U.S. Information Agency. The Director also participated in three U.S. government sponsored RAND Corporation exercises on nuclear conflict, lectured four times at the Foreign Service Institute on behalf of the U.S. Department of Defense and the U.S. Department of State, lectured twice at American University, lectured at Harvard University, and made numerous appearances before Ukrainian-American organizations.

UKRAINIAN POLITICAL LEADERS

The Office participated in the coordination of Washington visits of a number of Ministers and Parliamentarians from Ukraine, arranging meetings with Members of Congress, representatives of the Executive Branch, and the press.

DAILY ROUTINE
RESEARCH

Each day the office reviews numerous publications including daily newspapers (The Washington Post, The Washington Times, The Wall Street Journal, The Financial Times, and The New York Times), the Radio Free Europe/Radio Liberty (RFE/RL) Daily Report, the Congressional/ Record (the transcript of all official work of the Congress), the Federal Register (source of all U.S. Government announcements of regulations and grants), the Congressional Quarterly (a weekly publication about the activities in Congress), the Foreign Broadcast Information Service (FBIS), as well as other publications. Articles of interest are filed for reference and Faxed to the Home Office, The Ukrainian Weekly, Svoboda, the Ukrainian Embassy, Consulates, and Mission to the United Nations, and Ukrainian organizations in the United States, Canada, England, and Ukraine.

ADMINISTRATION

The office remains in telephone contact with the Home Office and the newspapers on a regular basis. A Monthly Financial Report is filed with the Supreme Treasurer. The Office maintains a ledger for all financial transactions and receipts for each item are filed with the Supreme Treasurer.

PUBLIC RELATIONS

The Office welcomes all visitors to the Office. Congressional staff, representatives from numerous Ukrainian organizations, representatives of other ethnic groups, and Ukrainians from around the world, are regular guests at the Office.

During 1993, there was a tremendous increase in requests for information about Ukraine from Congressional staff, Departments of the Executive Branch, research organizations, and businesses. In addition there were numerous requests from students. While in the past many requests concerned immigration issues including permanent immigration, refugee petitions, and visas, in 1993 requests for political and economic information about Ukraine increased dramatically.

PRESS
SVOBODA AND THE UKRAINIAN WEEKLY

On a daily basis, the Office Faxes articles of interest to the newspapers. In addition, the Office provides coverage of hearings, meetings, conferences, etc. which take place in Washington. Among the stories filed were the visits of the various Ukrainian political leaders to Washington, the meetings of the CSCE and other congressional committees, the briefings of the Department of State, and meetings of non-governmental organizations working in Ukraine. The Office also occasionally publishes a column entitled "Washington Update" which provides a synopsis of issues in Washington of interest to our community. During 1993, the Office provided thirty-three articles to the UNA newspapers.

AMERICAN AND UKRAINIAN PRESS

The Office compiled a list of the 1,300 newspapers, radio and TV programs, journals, etc. represented in Washington and works with them on an as-needed basis. The Office is in regular contact with the most important media and has provided the full list to the Ukrainian Embassy. As part of this effort, the Office arranged numerous meetings for Ukrainian representatives with the American media, including private meetings and press conferences.

During the course of the year, the Office responded to articles in various newspapers through either Letters to the Editor or meetings.

The Office is routinely contacted by American print and electronic media about events in Ukraine. While often the Office provides background material, the Director is often interviewed and quoted. The Director has also appeared on the Ukrainian television program in New York and regularly is interviewed by the Ukrainian radio program in Chicago.

The Director of the Office participated in a number of U.S. radio broadcasts concerning events in Ukraine and was regularly interviewed by Voice of America and Radio Liberty for broadcast to Ukraine. He was also interviewed for Ukrainian television and Radio Kiev and participated in a number of television talk shows about Ukraine.

During 1993, the Director published a number of columns in newspapers in Ukraine. Topics for the column included the nuclear weapon debate and foreign aid.

In early 1993, the U.S. Information Agency's Worldnet Television launched a weekly Ukrainian language news and features television show for Ukraine entitled "Window on America." The Office met with Worldnet officials to discuss the program and participated in a review of the programming. Worldnet interviewed the Office Director for a story on the role of the Ukrainian-American community in securing U.S. foreign assistance for Ukraine.

ADMINISTRATIVE
STAFF

The staff included Eugene Iwanciw, Director; Xenia Ponomarenko, Assistant Director; and Marijka Lischak, Administrative Assistant/Secretary. Working with local universities, the Office participated in internship programs. During the year, the staff was assisted by the following interns: Sarah Tweed, Bradley Doss, and Patrick Maloney. Throughout the year the following volunteers assisted the Office staff: Valentina Bronkema, George Hnatiw, Jurij Petrenko, and Tatania Terleckyj.

OFFICE

The office is located in Suite 859 at 400 North Capitol Street, N.W., Washington, three blocks from the Senate Office Buildings.

CONCLUSION

The work of the Office is an on-going effort. After five and a half years in existence, many Members of Congress, Executive Branch officials, and members of the press depend on the Office for reliable information. With the establishment of the Embassy of Ukraine, the Office can expect that some of these requests will be directed to the Embassy. However, the Office will remain a valuable resource for many organizations.

The projects of previous years still form a basis for work in 1994 which will take on a new dimension as United States relations with Ukraine continues to evolve. It is anticipated that the Office will continue to play a major role in the field of U.S. foreign assistance for Ukraine.

Доповнення до друкованих звідомлень членів Головного Екзекутивного Комітету:

Звіт Уляни Дячук - головного предсідника:
Головний предсідник, Уляна Дячук на вступні свого доповнення подякувала за честь та довіря, яким нагородила її 32-га Конвенція віддаючи їй таку велику відповідальність. Вона перейшла деякі пекучі питання, які були порушені під час попередньої Конвенції. Справи, які вимагають найбільшої застанови це зменшення членства, опорожнені приміщення в будинку УНСоюзу і поміч Україні.

Точно проаналізувавши які методи для свого росту застосували інші братські установи, стало ясним, що ріст цих установ приписується професійним продавцям, які доповнили окружних організаторів і секретарів. Тому Головний Екзекутивний Комітет постановив взяти на себе завдання створити відділ професійних продавців. Запевнила делеґатів, що затруднюючи професійних продавців ми не виключаємо наших секретарів. Їхнім завданням є знайти дорогу до молодих українців-американців пропонуючи їм складні наші продукти,як також інших забезпеченевих компаній, з яких ми можемо мати доходи, а без їхньої допомоги ми ніколи не продали би їх. Наша інвестиція у відділ професійного продажу це інвестиція у майбутнє УНСоюзу.

У. Дячук згадала про секретарів, які перейшли відповідні курси і іспити, щоб підвищити свій рівень знання у галузі асекурацій. Ми допомагаємо і заохочуємо інших секретарів здобути такі ліцензії, та просила секретарів придбати собі асистентів.

Іншою болючою справою, яка була заторкнена на попередній Конвенції, це справа порожніх приміщень у будинку УНСоюзу. Завдяки великим зусиллям головного касира Олександра Благітки будинок є тепер зайнятий на 85%. Будинок був і надалі є доброю інвестицією. Він приносив дохід УНСоюзові і членам УНС - власникам боргових зобов'язань. Але часи змінилися і ми мусимо вирішити чи корисним є для УНС на дальшу мету бути власником цеї будівлі.

Наступне дуже важливе питання це постійний убуток нашої резерви. Головний предсідник ствердила, що братська діяльність поглинає нашу резерву, тому конечним є піднести передплату на наші видання.

Ціна за Свободу не змінилася від 1982 р. Під цю пору члени платять тільки шість центів за число. Часи змінилися. Зросли поштові видатки і ціни на папір. Видавання газети ніколи не було прибутковим, але також ніколи не було аж таким тягарем. Ми надалі хочемо продовжувати видавання Свободи, але члени мусять взяти на себе обов'язок оплачування.

Ще одна можливість заощадження видатків це закриття Союзівки у зимових місяцях (на 3 або 4 місяці). Ми мусимо збільшити число гостей.

Під час останньої Конвенції також звернено увагу на конечність змін у нашому перестарілому статуті над яким протягом 4-ох літ працювала Статутова Комісія. Після обговорення, запропоновано тільки незначні зміни. Щоб не проволікати часу ці зміни були дані під розгляд заздалегідь. В своїй історії УНС ніколи не випустив з поля зору та не затратив відповідальности щодо своїх членів та українського народу. У. Дячук впевнено заявила, що і надалі УНС буде іти цим шляхом. Вона просила всіх делеґатів прочитати її звіт, у якому вона точно з'ясовує кожне питання.

Звіт Нестора Олесницького - заст. гол. предсідника:
Нестор Олесницький сказав, що це була би неуважність з його сторони, якщо би він усно не висловив подяки до його написаного звіту. Він зложив подяку 32-ій Конвенції за вибір його на цю позицію. Він також подякував товаришам праці за дбайливу, добре виконану чотирирічну працю, яку вони вложили у міжконвенційному часі, усучаснюючи статут Українського Народного Союзу.

Там були деякі розбіжности у думках, але після точного обдумання усіх точок вони зуміли дійти до порозуміння. Він висловив слова подяки Статутовій Комісії теперішньої Конвенції, яка, простудіювавши пропоновані зміни статуту, дійшла до переконливого доказу, чому саме деякі зміни не повинні бути зроблені. Н. Олесницький сказав, що ці зміни статуту будуть представлені делеґатам до вирішення.

Звіт Ґльорії Пашен - заст. головного предсідника:
Ґльорія Пашен не мала жодних завваг до свого написаного звіту.

Звіт Володимира Сохана - головного секретаря:
Володимир Сохан, головний секретар УНСоюзу, доповнюючи свій звіт вибачався, що звіти поодиноких урядовців не є оформлені в одній книзі протоколів, тільки окремими аркушами. Причиною цього був брак часу, тому що Конвенція відбувається на 3 тижні скоріше від попередніх. Він підкреслив, що перечитання усіх писаних звітів має велике значення, бо відповіді на багато питань, які заторкують делеґати є там вичерпно подані. Продовжуючи свої завваги він подякував секретарям УНСоюзу за їх невтомну працю організуючи нових членів. Щоб могти конкурувати з комерційними установами ми мусимо відповідно освічувати наших секретарів у цьому напрямі. Ми не є тільки комерційна забезпеченева установа, ми є братська установа, метою якої є допомога нашим членам, громаді і нашому народові в Україні. Це є головне завдання УНСоюзу.

Звіт Олександра Благітки - головного касира:
Олександер Благітка просив перечитати докладно виготовлений його звіт, до якого він хоче додати ще декілька вияснень у справі Фонду Відродження України. Цей Фонд був започаткований попередньою Конвенцією.

В останніх чотирьох роках до цього Фонду вплинуло 401,000 дол. Більшість цих грошей це повернені нам дивідендові чеки. У першому році вони становили 149,000 дол. Наступного року до Фонду Відродження України вплинуло 122,000 дол. а третього тільки 77,000 дол. О. Благітка заохочував делеґатів особисто впливати на членів, щоб вони жертвували свої дивідендові чеки на цю знаменну варту уваги ціль. Він також заторкнув справу нашої сильної фінансової бази. Ми мусимо зупинити наш дефіцит. Цей дефіцит є спричинений нашою братською діяльністю, а це нашими виданнями та Союзівкою. Наша братська діяльність є дуже коштовна. У 1993 р. УНСоюз мав 1,300,000 дол. надвишки після виплачення всіх видатків, а кошти братської діяльности виносили 2,700,000 дол. Тому ми виказали 1,400,000 дол. дефіциту. Ми не можемо дозволити собі на такий недобір. Тому ми мусимо збільшити наші прибутки або зменшити видатки. Ми мусимо розв'язати цю важливу проблему. О. Благітка заявив, що Свобода надалі повинна виходити, але члени мусять вирішити справу коштів видання, а це, або піднести передплату, або припинити публікацію. Він також сказав що наш "solvency ratio" є 122%.

Від початку заснування УНСоюз виплатив своїм членам і спадкоємцям понад 100,000,000 дол. Ця сума не включає датків на добродійні цілі і стипендії. Головний касир закінчив свої завваги перефразованою цитатою президента Джана Ф. Кеннеді: *"Запитай, що ти можеш зробити для Українського Народного Союзу, а не що УНСоюз може зробити для тебе."*

Доповнення до друкованих звідомлень Членів Головної Контрольної Комісії

Звіт Василя Пастушка:
Василь Пастушок був першим звітодавцем, який на вступі свого доповнення до надрукованого звіту подякував усім тим, які на 30-ій і 31-ій Конвенції вибрали його на пост Головного Радного, а на 32-ій Конвенції на пост члена Контрольної Комісії. Він привітав УНСоюз з нагоди його 100-літнього ювілею. Висловив похвалу усім відділовим секретарям та управам, членам Екзекутиви УНСоюзу, Головному Урядові, в минулому і сьогодні за їх посвяту та працю у розбудові УНСоюзу, яким він є під цю пору. Також він зложив ґратуляції та вислови похвали головному редакторові Свободи, Зенонові Сниликові з нагоди 100-річчя Свободи. Ґратулюючи The Ukrainian Weekly з нагоди 60-літнього ювілею, з великим признанням він вказав на відданість і тяжку працю головного редактора The Ukrainian Weekly Роми Гадзевич та її співробітників, які зуміли піднести газету до стану, яким вона втішається в цей час.

В. Пастушок відчитав обов'язки та відповідальності Контрольної Комісії. Згідно з правилом Контрольна Комісія зустрічається 2 рази в році, у листопаді та березні кожного року. Перша контроля була переведена у листопаді 1990 року і кожних шість місяців після цього. Кожну перевірку переводили три контролери. Контроля відбувалася кожних шість місяців у бюрах Головної Канцелярії у Джерзі Ситі та на Союзівці. Перевірка бюра в Аллентавні відбувалася тільки час-до-часу, а у Вашінґтоні принаймні раз у рік. Після кожної перевірки, Екзекутиві був переданий для розгляду письмовий звіт Контрольної Комісії, який включав завваги та пропозиції, на які, згідно з твердженям В. Пастушка Екзекутива не відповідала. Він уважає, що Екзекутива повинна була відповісти на заторкнені питання контролею, бо цього вимагало добро установи. Він також навів факт, що в одному випадку головний предсідник відраджувала контролерів перевіряти Вашінґтонське бюро, яке має правдивий бюджет 250,000 дол. включно з платнями і бенефітами.

УНС є одиноким власником Корпорації Дому УНСоюзу, "Ukrainian National Urban Renewal Corp", яка була створена для купна землі під будову будинку Головної Канцелярії та для звільнення 15% податку від чиншів протягом 18 років. Це звільнення від податку скінчилося. В. Пастушок пропонував, щоб розв'язати Корпорацію Дому УНСоюзу і в цей спосіб заощадити нашій установі гроші. Дораджував, що на випадок звільненого місця в Головному Уряді замінити наступною особою, яка отримала найбільше число голосів під час останньої Конвенції. Це повинно відбутися на найближчому засіданні Головного Уряду.

Наступною темою, яку заторкнув В. Пастушок був відділ продажу - National Sales Department. Крім продажу забезпеченевих поліс УНСоюзу професійні продавці повинні продавати продукти інших забезпеченевих компаній, а ми мали би отримувати від тих компаній комісове. В. Пастушок сказав, що досі наші контролери не бачили жодних грошових заробітків з продажу цих продуктів. Цей відділ був оснований УНСоюзом. Продавці уживають наші телефони. Запитував, які є кошти утримання продавців та які є їх обов'язки. Які є обов'язки Роберта Кука і хотів бачити контракт УНСоюзу підписаний з Р. Куком та ствердив, що такого контракту немає.

Відчитав уривки свого листа датованого 7-го березня 1994 р. у справі піврічної перевірки, яким він просив:

- Копію платень і пільгів (benefits) Екзекутиви за роки 1990, 1991, 1992 і 1993.
- Написаний контракт з Р. Куком, інформації про його платню та інші видатки УНСоюзу пов'язані з ним до 1993 р.
- Кошт установлення бюр у Аллентавні і Клівленді, кошти винайму, влаштування та інші видатки.
- Список всіх продавців теперішних і тих, які покинули працю в УНСоюзі, розрахунки пов'язані з відшкодуванням та їх контракти.
- Відповідь у справі сімох перевірок книг протягом останніх 4-ох років.
- Відповідь Екзекутиви у справі звіту який був виготовлений "UNA CPA, Scott, Otten, Morro & Werdann, L.L.C.", як також останній CPA звіт з 31-го грудня 1993 р.
- Оглянути та побачити місця, де зберігаються усі наші цінні папери.
- Перевірити усі цінні папери, які зберігаються у Канаді.
- Написані пропозиції контракторів у справі відновлення віллі Київ на Союзівці.
- Написані пропозиції контракторів на пропоновану водну фільтровану систему на Союзівці.

В. Пастушок заявив, що до цього часу він не отримав жодних інформацій. У справі Р. Кука він одержав наступні інформації:

- Р.Кук живе у Вермонті, одержує від УНСоюзу 25 центів за милю, рогачки та інші видатки. Від 1991 р. до 1993 р. Р.Кук від УНСоюзу одержав 451,537.64 дол.

Обмірковуючи справи статуту він закликав делеґатів примінити напрямні, щоб Головний Уряд мав вплив на вирішування важливих справ і асиґнував фонди.

(Закінчення на ст. 6-ій)

Доповнення до друкованих звідомлень Членів Головної Контрольної Комісії

(Закінчення зі стор. 5)

Екзекутива мусить діяти тільки в рамках бюджету узгідненого Головним Урядом. В УНСоюзі мусить бути встановлена система контролі та рівноваги. Згідно з фінансовим звітом нашого головного касира Олександра Благітки резерва УНСоюзу зменшилася від 1989 р. на 40%. Він уважав, що ці інформації повинен мати Головний Уряд.

Він пропонує, що з огляду на поважний зріст УНСоюзу, повинна бути затруднена професійна фірма, яка простудіювавши адміністративні та фінансові справи УНС подасть свої висновки, які будуть розглянені на спеціяльних нарадах Головного Уряду.

Сказав, що на нарадах Головного Уряду було ухвалено, що наступна конвенція, по можности відбудеться у Джерзі Сіті. Друга пропозиція була Філядельфія. Натомість У. Дячук вибрала Піттсбурґ. Тому, що дата Конвенції була на 3 тижні вчасніша це викликало конфлікт з Днем Матері та Українським Православним Днем св. Томи.

В. Пастушок звернув увагу на погіршення та брак утримання УНС будинку у Джерзі Сіті та Союзівки, кажучи, що у 1990 р. 30 % приміщень у будинку не були винаймлені. Після перевірки стверджено, що деякі частини будинку були в поганому стані. Були кімнати, які вимагали малювання, килимів, та стелі поправок, а на даху бочка смоли, яку треба усунути, бо вона є великою небезпекою. Деякі недоліки були поправлені. Оселя УНСоюзу у Керґонксоні вимагає також багато направ, місця для паркування для *'handicapped*. Новий будинок Січ вимагає серйозного ремонту. Закінчуючи свої завваги В. Пастушок згадав про 40% зменшення запасів. Значчи фінансову ситуацію Екзекутива повинна була відкласти перебудову вестибюлю, яка коштувала 758,000 дол., перебудову вілли Київ, зменшити початкуючі видатки на професійних продавців забезпечення про діяльність і ефективність яких Контрольна Комісія не дістала жодних інформацій. Дораджує у Вашінґтонському бюрі зменшити персонал на одну особу. У всіх справах будівництва діставати три кошториси. Ми мусимо зупинити постійне зменшення нашої резерви. Він відмітив головного секретаря Володимира Сохана за його 47 літню, повну посвяти працю для УНСоюзу.

Звіт Анатолія Дорошенка:
Наступним звітодавцем Контрольної Комісії був Анатолій Дорошенко. Його завдання є перевірка фінансів УНС. У висліді його перевірки він зробив декілька рекомендацій. З огляду на зріст видатків зв'язаних з Союзівкою і нашими виданнями він пропонував Екзекутиві аналізувати ці видатки і відповідно знижувати їх. Він уважає, що наша організація є сильною і розв'яже ці питання. Справа недобору не повинна бути такою несподіванкою. Про цей недобір ми читали у річних звітах, які публікуються у наших виданнях. До потреб Союзівки і наших видань УНСоюз додає вже багато років.

В дальшому він дораджував, щоб нововибрана Контрольна Комісія уложила книгу правил і порад, якою можуть користуватися майбутні контролери. Він посилався на цитату звіту фірми CPA, Scott, Otten, Morro & Werdann, L.L.C. у справі контролі установ, яка звучить " контрольні комісії можуть служити поінформованими і дійовими наглядачами у справах фінансових звітів і внутрішньої контролі установи". Контрольна Комісія це дуже важна частина структури установи, яка стежить за обліками та фінансовими діями і урядовим курсом та помагає Головному Урядові сповняти обов'язки відносно членів. Зложив подяку 32-ій Конвенції за вибір його на пост контролера.

Звіт Василя Дідюка:
Іван О. Флис попросив контролера В. Дідюка доповнити написаний звіт. У засяг контролі В. Дідюка входило видавництво. Крім цього, разом з В. Пастушком і Стефаном Гавришем взяв участь у перевірці Союзівки, братської діяльности, і Корпорації Дому УНСоюзу. Зосереджуючися на справах статуту і статутової комісії, яка працювала у міжконвенційному часі ствердив, що статут, яким ми послуговуємося служить нам вже протягом 100 літ і тепер потребує деяких змін. В. Дідюк сказав, що зміни статуту вимагають великої і точної застанови. Технічні корисні зміни у веденні адміністрації можна перевести, але якщо ідеться про основні принципи, вони мусять залишитися без змін. УНСоюз мусить залишитися таким, як наші основники хотіли - українською, народною, громадською установою, яка служить своїм членам. Пропозиція, щоб до Екзекутивного Комітету не вибирати осіб понад 70 років вимагає уважної застанови. На його думку ця зміна не є відповідною в організації, де більшість відділових секретарів і організаторів далеко перевищили цей вік.

У дальшому говорив про різні відділи УНСоюзу. Деякі відділи оплачують себе повністю, інші частинно, а деякі полягають на цілковите утримання УНСоюзом.

Наш відділ забезпечення є самовистачальний, у потребі підтримує видавництво, Союзівку і бюро у Вашінґтоні і Києві. Екзекутива і Контрольна Комісія уже підтвердили, що УНСоюз додає велику суму грошей до братської діяльности. Неможливо продовжувати цей напрям. Розв'язати цю проблему можна децентралізацією. Кожний відділ повинен працювати на своєму бюджеті і не полягати на гроші з УНСоюзу. УНСоюз мусить вдержувати бюро у Вашінґтоні і Києві, тому що вони не мають ніякого приходу.

Справи УНСоюзу у Канаді вимагають конкретних постанов. Застій не веде до росту. Представництво у Канаді перестало існувати. З чотирьох членів остало тільки два. Місце Івана Гевриха не виповнене. Немає зв'язку з відділами. Він звернувся до Конвенції діяти у цій справі, щоб не втратити величезного потенціялу членства у Канаді.

Звіт Стефана Гавриша:
Іван О. Флис попросив до слова Стефана Гавриша. С. Гавриш зробив деякі додаткові завваження до звіту В. Пастушка у справі місця конвенції, а також професійного відділу продажу. На річних нарадах Головного Уряду у травні 1991 р. С. Гавриш пропонував Філядельфію, як місце наступної конвенції. З нагоди 100-літнього ювілею УНСоюзу нашим обов'язком є вшанувати наших предків, а це найкраще можна би було виконати, відвідуючи Шамокін в Пенсильванії - колиску Українського Народного Союзу. Пенсильванія має найбільше число членів УНСоюзу і тому відбуття Конвенції у Філядельфії було б дуже вказаним. Про Піттсбурґ також була згадка. Пропозицію С. Гавриша підтримав А. Джула. Головний предсідник звернула увагу присутніх, що місце конвенції повинно бути доступним, бо інакше це створить труднощі для наших членів та буде дуже коштовним. При кінці нарад Евген Іванців заявив, що Екзекутива візьме до уваги Філядельфію і Джерзі Сіті та поінформує всіх писемно. Ніколи такої інформації не отримали. В дальшому він подав, що конвенція не відбувається у тижні від понеділка до п'ятниці, як це вже ввійшло у традицію, а підчас кінця тижня. Він уважає, що тиждень, у якому припадає День Матері був невідповідним вибором, бо родини повинні бути разом, вшановуючи своїх матерей.

Порушуючи справу відділу професійного продажу він зупинився на платні Роберта Кука. Згідно з поданими інформаціями Р. Кук заробив около пів мільйона долярів. Він заявився за новаторством, але якою ціною?

Відвідуючи бюро в Аллентавні він зжахнувся, що усі три працівники у бюрі не знали, хто є головою округи. Гроші, які ми видаємо на продавців ми повинні ужити на підтримку Свободи і The Ukrainian Weekly. Свої завваги він закінчив словами *"у ваших руках, дорогі приятелі, майбутнє нашої організації"*.

Звіт Тараса Шмаґали:
Т. Шмаґала почувався до обов'язку зробити декілька завваг в додатку до його писемного звіту. Він просив усіх прочитати його написаний звіт, який включає конструктивні завваги.

Його завданням, була перевірка Свободи і The Ukrainian Weekly. Під оглядом редаґування The Ukrainian Weekly є знаменитим виданням, яким ми можемо гордитися. Він уважає, що він не має кваліфікацій говорити про якість редаґування Свободи.

Ми відчуваємо брак адміністративної контролі. На додаткові субсидії для видань виданно 1,000,000 дол. Але ми не можемо усталити, чи ці субсидії є для щоденника "Свобода" чи для видавання тижневика в англійській мові.

Бухгалтерійно ці два видання є злиті в одно. Ми не маємо правильної калькуляційної системи кошту видань і тому ми не можемо усталити на якому відтинку ми можемо, або повинні зменшити наші витрати. Книговедення цих двох публікацій повинно бути окремим. Пропозиції у справі поліпшення обладнання і праці у друкарні, які Т. Шмаґала зробив на попередній контролі були взяті до уваги. The Ukrainian Weekly уживає апаратуру, яку введено у 1992 р. Свобода надалі застосовує перестарілу систему праці. Пропонував, щоб ужити всяких можливих заходів спрямувати Свободу на нову систему. Ще одна можливість заощадження грошей віддати друк газети іншій фірмі, яка також займеться висилкою. Він також не погоджувався з В. Пастушком, який твердив, що підчас зустрічей Контрольної Комісії з Екзекутивою відповіді на всі його питання були незадовільні. Статут нашої організації дає велику владу контролерам. Вони можуть входити і розглядати усі справи установи. На засіданні зі сторонніми контролерами члени Контрольної Комісії запитали, чи є виготовлений адміністративний звіт. Такий звіт був би корисним для Контрольної Комісії. Також короткий довідник для вжитку членів Контрольної Комісії і радних був би дуже вказаний. Такий довідник могли би виготовити сторонні контролери у співпраці з членами Контрольної Комісії. Тарас Шмаґала рекомендував, щоб контролери були частиною процесу заанґажування стороннього контролера у новій каденції. Контрольна Комісія повинна зустрітися зі сторонніми контролерами і виготовити плян праці на наступні чотири роки. Закінчуючи, подякував усім за можливість служити в управі цеї організації, якій на його думку він був корисним.

Тимко Бутрей (164) член Верифікаційної Комісії прочитав вислід виборів 5-ох членів до Комісії Просьб.

- Марія Кульчицька (8) 130 голосів
- Василь Євтушенко (422) 103 голосів
- Стелла Волошин (348) 90 голосів
- Лев Боднар (131) 89 голосів
- Мирон Сірий (281) 87 голосів

Доповнення до друкованих звідомлень членів Головних Радних:

Звіт Теклі Мороз:
Вислухавши звіти, Т. Мороз уважає, що замало уваги присвячується організаційним проблемам. Канада це країна великих можливостей, але ми мусимо зосередитися на організації. Наша установа не може зростати без організаційної пляново́ї праці. Новими членами ми мусимо поповнити тих, які відходять.

Звіт Евгена Іванціва:
Не маючи жодних доповнень головний радний Е. Іванців просив делеґатів перечитати його написаний звіт. Дві справи, які відносяться Е. Іванцева і були заторкнені у звіті будуть розглянені і коментовані підчас 10-ої точки порядку нарад, а це місце відбуття цеї Конвенції і завваження та питання у справі Вашінґтонського бюра.

Звіт Роми Гадзевич:
Починаючи свій звіт Р. Гадзевич склала подяку делеґатам 32 Конвенції, які вибрали її на пост головної радної і дали їй нагоду служити УНСоюзові.

На її думку УНС є найбільш важливою організацією у світі. Підставою до цього є видавання двох передових газет, які доходять до багатьох читачів. Свобода і The Ukrainian Weekly це найбільші братські бенефіти, які УНСоюз постачає своїм членам і громаді. Вони служать кожному, хто цікавиться Україною і українськими справами. Вони інформують громадськість про діяльність і вісті з УНСоюзу. В даний час ми зустрілися з питанням чи Свобода, яка є щоденником понад 100 років, надалі остане щоденником. Майбутнє Свободи і УНСоюзу залежить від делеґатів. Завдяки цим виданням УНС і українці по цілому світі одержують цінні братські корисні пільги (бенефіти). Без цих братських бенефітів УНС не може конкурувати з іншими великими комерційними установами. Ми завжди тримаємося засади, що УНС є більше ніж забезпеченева установа.

В дальшому Р. Гадзевич говорила про деякі рекомендації, які вона зробила протягом останніх чотирьох років. Вона пропонувала виготовити плян розповсюдження газет і Веселки, затруднити комерційного директора для видань і книгарні та встановити окремий бюджет для Свободи і The Ukrainian Weekly. На підставі окремого книговедення видань можна взяти відповідні рішення. Вона також заторкнула справу дотацій з Фонду Відродження України, які не є достатньо оголошувані. Вона уважає, що УНСоюзові бракує добрих корпораційних публічних зв'язків, які наголошували б нашу вартісну діяльність.

Звіт Олександра Худолія:
О. Худолій склав подяку делеґатам 32-ої Конвенції, які вибором його на головного радного дали йому змогу протягом останніх вісім літ працювати для УНСоюзу та просив перечитати його надрукований звіт.

Вступаючи у наше друге століття, сказав він, ми мусимо присвятити увагу великій проблемі, а це зменшенню наших членів та як цьому запобігти. Наші продукти конкурують з комерційними установами та мимо того ми надалі втрачаємо членів. Ми маємо професійних продавців, але це не вистачає. Наша проблема не полягає в тому, що ми продаємо, тільки, як ми продаємо. На його думку ми потребуємо краще розроблений ринок збуту та відповідну програму реклям нашої братської діяльности спрямовану нашим молодшим і старшим членам. Спортова діяльність, Союзівка, культурні виступи - це важливі напрями якими можна зацікавити людей в УНСоюзі. Він також вказав на факт, що Головний Уряд повинен мати більше голосу у вирішуванні справ. Закінчуючи сказав, що двадцять чотири голови в УНСоюзі є краще ніж п'ять.

Звіт Ані Дидик-Петренко:
На вступі А. Дидик-Петренко подякувала делеґатам 32-ої Конвенції за вибір її. Не зважаючи на те, що вона живе у Вашінґтоні діяльність її була пов'язана зі Союзівкою. Протягом останніх чотирьох років вона зорганізувала на Союзівці понад 50 концертів. Вона відмітила, що ця позиція не є платною і за її працю вона не одержує жодної винагороди. Найважливішою подією в останніх чотирьох роках було ведення нею концерту для відзначення 100 ліття Свободи. Це була велика честь, якою вона була нагороджена. Протягом свого 100 літнього існування УНС засвідчив, що є корисним, міцним та братським для української громади. Відкриваючи наш новий розділ, з глибокою пошаною до наших основників і піонерів і з реальним і мудрим підходом сьогодні в побудові сильнішого і світлого майбутнього, вона є відданою принципам на яких є побудований УНС.

Звіт Андрія Джули:
А. Джула вказав на факт, як швидко минає час. У 1941 р. він був вибраний секретарем свого відділу і на цьому пості працював 46 років. У 1956 р. був вибраний на пост Головного Радного, сповняючи обов'язки уже 10 каденцій під ряд. Він також сказав, що у цій Конвенції беруть участь 3 делеґати з його відділу.

Звіт Анни Ремік:
Вона не мала жодних додаткових завваг до її друкованого звіту. Заявила, що протягом останніх 4-ох років приєднала 66 нових членів.

Звіт Андрія Кейбіди:
А. Кейбіда говорив про єдність української громади у святкуваннях з нагоди 100-ліття нашої організації, де ми спільно вшановували наших піонерів, які прибували до Америки в пошуках кращого життя. Нав'язуючи до нашої історії, він згадав також про головні принципи на яких побудована наша організація, яку ми повинні передати нашим нащадкам. В дальшому сказав, що служити потребам української громади, будучи Головним Радним УНСоюзу, вже протягом 12 років, це для нього особлива приємність і привілей.

Звіт Гелен Олек Скат:
Не мала жодних завваг. Сказала, що у минулих 4-ох роках зорганізувала 66 членів.

Звіт Володимира Кваса:
В. Квас заявив, що не буде більше кандидувати на пост Гол. Радного і на своє місце пропонував Стефанію Гаврилюк.

Звіт Володимира Корчинського:
В. Корчинський не мав додатку до свого друкованого звіту, крім подяки усім, що виявили до нього своє довіря, вибираючи його Головним Радним під час 32-ої Конвенції.

Звіт Василя Ліщинецького:
В. Ліщинецький заторкнув справу наших округ. В даний час нам не відомо, кого повинні репрезентувати голови округ. Чи голови округ є представниками відділових секретарів, чи вони репрезентують УНСоюз у своїх округах. Він уважає, що наша праця була би багато продуктивнішою, якщо ми мали би сильну структуру округ. Радше, ніж видавати гроші на професійних продавців ми повинні мати консультанта головою округи. Консультант має кращий зв'язок з Екзекутивним Урядом і є більше обізнаний у справах УНСоюзу. Пропонує, щоб цим округам був призначений бюджет. Закінчуючи, він склав подяку делеґатам за вибір його у 32-ій Конвенції.

Звіт Павла Дорожинського:
Складаючи подяку делеґатам 32-ої Конвенції за вибір його сказав, що додатку до свого друкованого звіту не має.

Звіт Василя Лучкова:
На вступі він подякував делеґатам 32-ої Конвенції, що вибрали його на пост Головного Радного. Він сказав, що нас переконують, що майбутнє УНСоюзу лежить у руках професійних продавців. Це не є правильно. Український Народний Союз був збудований українцями і проіснував протягом 100 років. Якщо ми приділимо тільки частину часу, грошей і енергії,яку ми вложили у відділ продажу, ми будемо втішатися успіхом. Якщо наші секретарі і організатори були би платні за їхню працю, ми не мали би жодних проблем набути відповідних осіб для організування членів. Майбутнє УНСоюзу лежить у наших руках.

Петро Саварин закрив наради о 5-ій год. по пол.

Субота, 7 травня 1994 р.
Рання сесія - год. 9:00 рано

Василь Колодчин відкрив сесію. Після цього він відчитав привіти. Привіт у формі меморіяльної грамоти наспів від Союзу Українок Америки підписаний президентом СУА Анною Кравчук. Вона привітала УНСоюз з нагоди 100-літнього ювілею та висловила своє признання за їх працю, бажаючи успіхів у майбутньому.

Ананій Никончук відчитав привіт від предсідника Української Народної Помочі Володимира Мазура, який не зміг прибути на Конвенцію. Бажаючи успіхів у проведенні Конвенції висловив надію, що Конвенція змігнить наші організаційні сили та буде продовжувати працю для дальшого росту УНСоюзу, його членів і української громади тут і у цілій діяспорі.

Доповнення до друкованих звідомлень головного редактора Свободи Зенона Снилика

Звіт Зенона Снилика:
Редактор З. Снилик не мав жодних особливих завваг до його написаного звіту, але він хотів поділитися деякими думками про ситуацію, яка виникла у зв'язку з видаванням Свободи, The Ukrainian Weekly, і Веселки. Він говорив про своє розчарування, як член Екзекутиви міг виступити з пропозицією поховати 100 літню Свободу. Він нав'язав до Конвенції 1978 р., яка відбувалася у Піттсбурґу. На цій Конвенції його попередник Антін Драган виголосив прощальну промову. У своїй промові він цитував д-ра Луку Мишугу про вартість щоденника Свобода. Д-р Мишуга сказав "це що створили піонери було таким вартісним і цінним, що ті, що після них прийдуть не зможуть нічого більш вартісного створити". Ці слова тоді повторив ред. А. Драган. Ред. З. Снилик не хоче, щоб ці слова були його прощальними, бо це було б прощання газети, яка є найбільш тривалим і найбільш вартісним твором українства в західній гемісфері. Він казав, що існує фінансова проблема, на яку вказує Екзекутива. Ніхто на світі не отримує газети за 6 центів денно дорученої до дому. Він подякував Ромі Гадзевич і Ані Дидик-Петренко, що так промовисто виступили в обороні щоденника Свобода.

Доповнення до друкованих звідомлень головного редактора The Ukrainian Weekly Роми Гадзевич

Звіт Роми Гадзевич:
Рома Гадзевич підсумувала найважнішу частину її друкованого звіту. Позитивним явищем є зріст передплатників, які досягли 10,500. З гордістю говорила про наше пресове бюро в Києві, яке є ведене редакторами The Ukrainian Weekly і працює повні години. З приємністю ствердила, що між учасниками є Марта Коломієць, піонер Київського Пресового Бюра.
Вона подякувала Екзекутивному Комітетові за придбання машини, яка уможливлює друк більше сторінкової газети. Редакційний персонал побільшився з трьох до п'яти осіб. Вся праця виконується цілковито на комп'юторах. Ще чотири роки тому ми уживали машинки до писання, а тепер уся продукція зкомп'юторизована. У 1980 р. The Ukrainian Weekly виділено від Свободи і число передплатників було 2,000 - тепер The Ukrainian Weekly має понад 10,500 передплатників.

Нашими найбільшими успіхами у розвитку є факт, що дослідники, засоби масової інформації,як також члени конґресу посилаються на тижневик як головне джерело інформацій про Україну. Декілька східньоевропейських газет об'єдналися в домовлености обміну інформацій. Вони використовують інформації з The Ukrainian Weekly подаючи їхнє джерело. The Ukrainian Weekly є заіндексований в "Ethnic News Watch". який є багатокультурним збірником інформацій, що його публікує "Softline" інформацій. Ми входимо у зовнішній світ поза нашою українською громадою.

Щоб краще служити українській громаді ми створили трикутну мережу обміну інформацій а це : Вашінґтонське Бюро, Київське Бюро і Головне Бюро в Джерзі Сіті. У 1992 р. The Ukrainian Weekly перевели обслуговання, які матеріяли викликають найбільше зацікавлення читачів. Найбільше побажаними були вісті з України і короткі новинки.

Відзначуючи 60-ліття The Ukrainian Weekly появилося спеціяльне видання Тижневика у якому поміщено огляд праці протягом десятиліть попереднього і теперішнього редакційного складу.

Київське Бюро було засноване у найбільш сприятливий час. Наші кореспонденти були там в час історичної промови президента Джорджа Буша у 1991 р. Вони були там підчас проголошення самостійности України 24 серпня 1991 р. Наші кореспонденти мали змогу інформувати нас з місця про референдум 1-го грудня та про президентські вибори. І по сьогоднішній час вони інформують про всі події в Україні. The Ukrainian Weekly постачає своїм членам усі новини про УНСоюз, інформуючи їх про конвенції, засідання Головного Уряду та окружних зборів. Публікує сторінку УНСоюзу кожного другого тижня. Інші новини з діяльности УНСоюзу це інформації про програму "Teaching English in Ukraine" та "Summer Institute" курс для вчителів англійської мови в Україні для підвищення їх кваліфікацій.

Видано декілька спеціяльних чисел The Ukrainian Weekly, які були присвячені таким темам як стипендії УНСоюзу, пропоновані поправки до статуту УНС, 100-ліття УНС та пов'язані з цею нагодою різні святкування.

Р. Гадзевич просила усіх перечитати її друкований звіт, особливо її рекомендації. Пропонувала окреме книговедення і бюджетування наших видань, бо тільки таким чином ми можемо встановити правильні цифри приходів і розходів і тільки тоді ми зможемо виготовити реальне проектування коштів і плян на майбутнє.
Обороняючи The Ukrainian Weekly сказала, що ми бачимо недобір, але ми не бачимо, які користі має УНСоюз з цих видань. Звернулася до делеґатів з проханням підвищити передплату та надалі вможливити видавання обох газет.

В заключенні Р. Гадзевич підкреслила, що The Ukrainian Weekly зросла і стала зрілою газетою, яка служить усім ґенераціям українців Америки і Канади і просила делеґатів надалі читати і розповсюджувати The Ukrainian Weekly.

Продовження буде

Громада Дітройту відзначить 50-ліття Акції „Вісла“

Тут 2-го березня ц.р. на зборах міжкомбатантських організацій вийшла ініціятива створення комітету для відзначення 50-ліття Акції „Вісла“, в тому теж 55-ліття створення УПА та 50-ліття рейду деяких її груп з Лемківщини на захід.

До комітету долучилась Асоціяція „Лемківщина“, і цей комітет очолив колишній старшина УПА д-р Богдан Крук. В склад комітету з певними функціями входять (поазбучно) такі особи: Осип Бігун — касир (УПА), Олег Цаплий — заступник (Українсько-Американські Ветерани), Марія Дяків — Контрольна комісія („Лемківщина“), Петро Гнатюк — член (УПА), Мирослав Кальба — програмовий референт (УПА), Ліда Колодчин — заступник („Лемківщина“), Григорій Костюк — Контрольна комісія (УПА), Мирослав Прийма — заступник (УАВетерани), Євген Репета — фінансовий референт (Братство I-ої УД Української Національної Армії), Осип Рудницький — заступник (Братство I-ої УД Української Національної Армії), Іван Совірка — секретар („Лемківщина“), Юліян Трицецький — член (УПА), Мирон Воронович — Контрольна комісія (УАВетерани) і автор того повідомлення (член Братства I-ої Української Дивізії Національної Армії).

День відзначення заплановано на неділю, 26-го жовтня ц.р., що відбудеться в пристижевій залі Воррен Вудс у місті Воррен.

На головного промовця комітет запрошує федерального суддю д-ра Богдана Футея, а на виконання мистецької програми запрошено Українські молодіжні ансамблі з Торонто під мистецьким керівництвом Василя Кардаша. Комітет звертається до громадянства з проханням слідкувати за дальшим ходом підготови та в самому дні концерту про чисельну участь.

Підготовчий комітет відзначення Акції „Вісла“ діє під патронатом Відділу Українського Конґресового Комітету Америки і Відділу Української Американської Координаційної Ради.

Михайло Березовський

Загальні збори Осередку НТШ у Вашінґтоні

Дня 9-го лютого ц. р. в приміщеннях українського католицького крайового собору Пресв. Родини у Вашінґтоні відбулися Загальні збори Осередку НТШ.

Збори відкрив голова осередку д-р Іларіон Калиневич, вітаючи присутніх гостей і членів. На вступі д-р І. Калиневич згадав членів НТШ, які брали активну участь у праці осередку в минулому і з часом відійшли з цього світу. До них належали: д-р Роман Смаль-Стоцький, проф. Пантелеймон Ковалів, д-р Юрій Старосольський, д-р Лев Окіншевич, д-р Петро Оришкевич, о. д-р Мелетій Войнар, о. д-р Василь Макух, д-р Ярослав Хмілевський, Микола Кушніренко, Іван Малиновський, д-р Микола Степаненко, мґр Олекса Сокіл і д-р Теодор Залуцький. Світлу пам'ять заслужених членів присутні вшанували хвилинною мовчанкою.

На пропозицію д-ра Калиневича збори вибрали голову, секретаря зборів: д-р Степан Курилас, голова, д-р Володимир Іваненко, секретар.

За восьмилітню працю осередку звітували голова осередку д-р І. Калиневич і мґр Б. Ясінський, касир.

Голова осередку подав важніші події в житті осередку, почавши від 1988 року.

Кожного року Осередок НТШ брав активну участь разом із місцевим відділом УВАН і іншими місцевими організаціями УККА, УАКР, українські Церкви, Об'єднання Українців Вашінґтону — у різних імпрезах, присвячених вшануванню Тараса Шевченка.

Докладні інформації про працю Осередку НТШ у Вашінґтоні подані у „Хроніці Осередку“, яку провадив голова (роки1988-96). Д-р Калиневич подавав теж дописи

Д-р В. Наконечний

до преси про діяльність осередку; цінна синтетична стаття д-ра Калиневича про причетність Осередку НТШ до культурного життя української громади Вашінґтону впродовж 40 років була поміщена в „Альманасі“ УНС за 1997 рік під заголовком „40-ліття Осередку Праці НТШ у Вашінґтоні“.

Мґр Ясінський звітував про фінансовий стан осередку; він повідомив, що приходи осередку були лише з спеціяльних датків, переважно пожертв.

В часі дискусії над звітами, мґр Ясінський підкреслив, що в зв'язку із затяжними недугами та переходом у вічність поодиноких членів Управи осередку, останніми роками д-р Калиневич працював в осередку сам.

Звіт запрошеної Ад гок Контрольної комісії, у складі інж. Маріян Бартошик і д-р Василь Наконечний, зреферував д-р Наконечний, відзначивши при тому самовіддану працю голови осередку д-ра І. Калиневича. Він запропонував абсолюторію для уступаючої Управи, яку прийнято. Він теж запропонував надати д-рові І. Калиневичеві титул почесного голови осередку; всі присутні схвалили цю пропозицію через акламацію.

На пропозицію мґра Б. Ясінського нову Управу осередку обрано в такому складі: д-р Василь Наконечний, голова; д-р Мирослав Сербин, заступник голови; д-р Володимир Іваненко, секретар; інж. Марія Бартошик, касир; Контрольна комісія: д-р Іларіон Калиневич, голова; д-р С. Курилас і мґр Б. Ясінський, члени.

Дальше ведення Загальних зборів голова президії передав в руки новообраного голови осередку. Д-р Наконечний подякував д-рові Куриласові за успішне ведення зборів і рівнож подякував присутнім членам осередку за вибір. Він заявив, що докладатиме всіх зусиль, щоб нова Управа могла вив'язатися із своїх завдань в часі трилітньої каденції, продовжуючи світлу традицію праці попередніх управ осередку. Д-р Наконечний підкреслив, що одним з перших завдань нової Управи є поповнити проріджені ряди членів НТШ на нашому терені, звернувши увагу на молодше покоління, яке виростало у нових країнах поселення. При тому він подав короткий опис різних родів членства, з яких складається Наукове Товариство ім. Шевченка в ЗСА. На основі статуту товариства є такі категорії членів: а) члени дійсні; б) члени кореспонденти; в) почесні члени; г) звичайні члени і ґ) члени прихильники. На терені Вашінґтону і Балтимору є поважне число людей, що можуть бути членами товариства в одній з тих категорій. Ближчі інформації щодо членства можна одержати під числом телефону: (301) 656-4359.

Д-р Наконечний зложив подяку Донні Калиневич, дружині Почесного голови осередку, за гарно приготовану перекуску для присутніх на зборах. Голова осередку попросив присутнього на зборах о. Петра Семенича провести молитву, якою закінчено Загальні збори.

Н. Н.

Два аспекти...

(Закінчення зі стор. 2)

чою“ — і тоді справжнє становище двох основних мовно-культурних груп стає цілком очевидним. Так було, наприклад, під час похорону патріярха Володимира, коли російськомовні омонівці били не просто „порушників“, а таки українців — з промовистими вигуками: „Сволочь бендеровская!“ Так було і недавно, в цілком марґінальному епізоді побиття україномовного депутата російськомовними — під далеко не марґінальним, а таки маґістральним для панівного режиму гаслом: „Петлюра нєдобітая!“ У цих вигуках — куди більше щирості і прямоти, ніж у ритуальних виступах деяких посадових осіб „тубільною“ мовою.

Було б небезпечною самооманою вдавати, що українофобії не існує ні в Україні, ні в Польщі, ані в Росії. За всієї поваги до польських інтелектуалів, які підписали проукраїнську заяву в „Культурі“, мусимо усвідомлювати, що вони не репрезентують усієї польської інтеліґенції, ані, тим більше, усього населення в Польщі, яке й досі живе антиукраїнськими стереотипами. Але глянувши в інший бік, порівнявши сьогоднішню Польщу з сьогоднішньою Росією, ми зрозуміємо, наскільки далеко просунулось польське суспільство, польська інтеліґенція в бік подолання свого антиукраїнського шовінізму.

Хоч би скільки ми нарікали на польський сейм, який досі не засудив Акції „Вісла“ так, як зробив це ще в 1990 році Сенат (верхня палата парляменту), і не відкрив таким чином правного шляху для компенсації потерпілим, ми навряд чи наважимось порівняти його забарність з антиукраїнською параноєю російської Думи. А тим більше ми навряд чи знайдемо в Росії журнал на зразок Ґедройцевої „Культури“, навряд чи знайдемо сотню інтелектуалів, готових підписати подібну проукраїнську заяву, і звичайно ж, не знайдемо жодної політичної партії, яка б за прикладом польської Унії Демократичної провела за своїми партійними списками до парляменту двох депутатів-українців — саме для того, щоб вони обстоювали там інтереси української меншини.

Відозва „Культури“ має для нас, таким чином, подвійне значення. З одного боку, вона показує, що кожен народ має чесних і мужніх людей, готових іти проти панівної думки і добиватись своїми виступами нехай не повного, а все ж помітного успіху. А з іншого боку, вона нагадує нам, що є певний рівень інтеліґентности й об'єктивности, на який мусимо взоруватись, шукаючи діялогу з сусідами й долаючи власні „східні комплекси“.

У ВІДОМІЙ ЛІЦИТАЦІЙНІЙ ФІРМІ Сотербіс в Ню Йорку минулого понеділка, 19-го травня, відбулася ліцитація майна відомої екзотичної міжнародної жіночої особистости та амбасадора ЗСА до Франції Памели Гарріман. Будичи спорідненою з такою визначною постаттю XX сторіччя як Вінстон Черчіл і маючи за приятеля колишнього президента ЗСА Джана Ф. Кеннеді, зробило її особистиі пам'ятки великою принадою для колекціонерів. За перший вечір ліцитації прихід із продажу був 4.7 млн. дол., сума котру фірма сподівалась осягнути за всі три дні ліцитації пам'яток П. Гарріман, яка померла всього тільки чотири місяці тому, маючи 76 років, від крововиливу в мозку.

У ПОНЕДІЛОК, 19-ГО ТРАВНЯ, Уряд президента Билла Клінтона без будь-яких ваган визнав Лаврентія Кабілю лідером Демократичної Республіки Конго, котра досі була відома як Заїр і зпропонував свою допомогу в закріпленні нового демократичного правління. Одночасно ЗСА звернулися до Л. Кабілі, щоб він відразу починав будувати демократичну владу, якнайшвидшим оголошенням виборів і включенням інакодумаючих осіб до свого тимчасового правління.

ПОДЯКА

З волі Всевишнього 12-го квітня 1997 р. відійшов у вічність наш найдорожчий МУЖ і БАТЬКО

бл. п.

ОСИП КОЛЦЬО

проживши 71 рік.

Складаю щиру подяку усім, хто був присутній на Панахиді і на Службі Божій та на кладовищі, рівнож тим, що надіслали нам свої співчуття.

Сердечно дякую о. Годенчукові за відслуження Панахиди в похоронному заведенні Павла Гарріса, та відправлення Служби Божої в церкві Богоявлення.

Щира подяка інж. Матковському за провадження хором, та хористам за звеличення Панахиди.

Також дякую похоронному заведенню Павла Ґарріса за солідне переведення похорону.

Щиро дякую побратимам з Дивізії, стійкою біля домовини, несенням домовини, теплими словами і „Видиш, брате мій!“ попращали його.

Сердечно дякую всім жертводавцям, що в пам'ять покійного замовили Служби Божі, прислали квіти, та зложили датки на: Духовну Семінарію у Львові.

НА СЛУЖБИ БОЖІ:

Хор церкви Богоявлення, St. Ann Home c/o C. Laurisella, M. У. Бабюк. о. Лобас, М. Лесик, Н.О. Мазурчак, А. Васьків, П. Серветник, Б. Сипняк, М. Дергун, І. Кволик, Н. Ґозеляк, П. Т. Герасимчук, А. Дигдало (Чикаго), М.З. Литвинець, М.Д. Лесів, С.М. Мартинюк, Р.Д. Новосядло, В.Є. Костюк, А. Сенко, Horner, С. Карікан.

ПРИСЛАЛИ КВІТИ:

Б.У. Глинськи, Д. М. Лесів, Mr. and Mrs. Беато, М.Б. Клиш, Д.О.Туроус, П. У. Лесів, Н. Л. Беато, Т. Колцьо і Д. Глинський, І. Колцьо і М. Магер, С, Колцьо.

ПОЖЕРТВИ НА Д УХОВНУ СЕМІНАРІЮ У ЛЬВОВІ:

	160 дол.	Боднар Р.М.;
по	100	Колцьо С., д-р Крижанівський Юрій;
по	50	Колцьо Т., Крижанівський Богдан, Глинські Б.У., Новосядло І.Л., Новосядло О.О.;
по	35	Іванчук М., Шот В. (Канада);
	30	Крижанівська М.;
по	25	Ванджа Н.М., Снігур Б.І., Колцьо І., Лесів П.У., Беато Н. Л.;
по	20	Харамбура А.Л., Шот Т.Р., Яріш А., Оменцінськи З. І.;
по	10	Телега С. Л., Лилак М.М., Сипняк С.М., Костюк В.Є., Лищишин Н.М., Лаба С., Хомяк Б. Л., Лялька М.К.;
	5	Мигович М.

Нехай Всевишній стократно винагородить вам за ваші пожертви.

СОНЯ КОЛЦЬО з родиною

СЕРЕДОВИЩЕ УКРАЇНСЬКОЇ ГОЛОВНОЇ ВИЗВОЛЬНОЇ РАДИ І ПОЛІТИЧНА РАДА ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ ЗА КОРДОНОМ

ділиться сумною вісткою, що 18-го травня 1997 р. у Торонто, Канада, на 85-му році життя помер

бл. п.

КАРПО МИКИТЧУК

закінчив високу торговельну школу у Відні, довголітній член Організації Українських Націоналістів, член українського резистансу проти гітлерівської Німеччини, зв'язковий УГВР у 1944 році до західніх аліянтів у північній Італії, член Середовища УГВР і громадсько політичний діяч.

Синам покійного складаємо глибоке співчуття.

Вічна йому пам'ять!

ПРЕЗИДІЯ СЕРЕДОВИЩА УГВР І ПОЛІТИЧНА РАДА ОУНз

Ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями і знайомими, що у вівторок 20-го травня 1997 р. з волі Всевишнього після довгої і важкої недуги відійшла від нас у вічність наша найдорожча МАМА

бл. п.

мґр фармації

НАДІЯ КАРАЧЕВСЬКА

з роду САХРИН

нар. в Буську 25-го листопада 1918 р.

ПАНАХИДА — четвер 22-го травня 1997 р. о год. 7-ій веч. в похоронному заведенні Yonkers Funeral Home при 107 Yonkers Ave., Yonkers, N.Y.

ПОХОРОННІ відправи — п'ятниця 23-го травня о год. 10-ій ранку з української католицької церкви св. Михаїла при 510 N. Broadway, Yonkers, N.Y., а опісля на цвинтар св. Духа в Гемптонбургу, Н.Й.

У глибокому смутку:

дочка	— ОКСАНА з мужем ДЖАНОМ ДЕННІ
братова	— МАРІЯ САХРИН
братанниця	— ТАМАРА з родиною

та ближча і дальша родина в ЗСА, Канаді й Україні.

ГРОМАДСЬКІ ІМПРЕЗИ

Редакційні вістки про громадські імпрези будуть поміщені у „Свободі" **тільки після появи платних оголошень** у щоденнику або „Українському Тижневику".

Редакція „Свободи"

В АНГЛІЇ НОВИЙ ПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕР Тоні Блейр, виказався швидким і рішучум в обличчі першої внутрішньої кризи. Коли одному з представників Лейбористської партії Мохаммедові Сарварові, обраному до Палати представників з Ґлесґо, закинено, що він підкупством намагався переконати своїх опонентів, щоб не кандидували у виборах, то Т. Блейр відразу розпорядився, щоб цю справу передати у руки відповідних властей для проведення слідства. М. Сарвар, який є першим обраним мусулманським членом британського парляменту заперечив ці оскарження.

Річна конференція КУК відбулася в Торонто

Конгрес Українців Канади відбув свою річну конференцію від 4-го до 6-го квітня в Торонто, Онт. Цьогорічна конференція відбулася в готелі Торонто „Колоні" з участю понад 70 представників складових організацій, провінційних рад та відділів КУК з усієї Канади.

Конференція почалася в п'ятницю. Голова Організаційного комітету Ориса Сушко з Гамилтону представила програму конференції. Короткий огляд діяльности КУК представив президент Централі КУК Олег Романів, після чого був час на запити.

В суботу Марійка Стебельська, голова Комітету стратегічного плянування та розвитку громади при КУК, очолила сесію на конференції: „Державотворення — досвід українців-канадців". Ця сесія розглянула і постановила якнайкориснішу ролю Канади в нинішній Канаді. Точніше, розглянуто ролю і функцію КУК та його доцільність в сьогоднішньому суспільстві; способи, якими КУК може забезпечити провідництво і координацію для нашої громади і водночас заохочувати і плекати діячів, які займалися б справами, що стосуються канадців українського походження. Після представлення М. Стебельська перевела дискусію, щоб ідентифікувати питання, які потребують негайний та спільний відгук від ширшої громади.

Головний доповідач на обіді О. Романів говорив про майбутність нашої надбудови в Канаді. Він заявив, що КУК мусить займатися тими справами, які мають важливіше значення для канадців українського походження; мусить позбутися дрібних етноцентричних способів мислення; мусить стати більш свідомий і чутливий щодо канадських питань і мусить брати активну участь в усіх рівнях урядування. Такими прямуваннями КУК може перетворитися в організацію, яка орієнтувалася б більше на результатах, і яка робила б собі доступ до влади, де робляться політичні рішення.

В суботу по обіді почалася сесія п. н. „Перегляд значення багатокультурности з перспективи українців-канадців". Учасники дискусії: Адріян Бойко, голова Комітету урядових зв'язків при КУК; д-р Дмитро Ціпивник, президент Світового Конгресу Українців; Еммануел Дик, президент Канадської етнокультурної ради і д-р Богдан Кордан з Саскачеванського університету поділилися з делегатами своїми відмінними особистими думками про багатокультурну політику Канади та про її напрям в майбутньому, після чого було багато запитів.

Програма в суботу завершилася бенкетом, на якому головний доповідач д-р Роман Петришин коротко описав Канадсько-Український Фундацію та її діяльність продовж минулого року.

Останній день річної конференції КУК почався панельною дискусією про найновіших членів нашої громади — як наші організації включають іміґрантів в суспільно-громадське життя. Учасник дискусії Євген Дувалко, голова Іміґраційного комітету при КУК і екзекутивний директор Канадсько-Української Іміґраційної Служби почав сесію зоровим представленням, в якому він подав найновішу загальну статистику про іміґрацію та описав дещо про міти і неправильні уявлення про іміґрантів. Панелісти Світлана Сіґнаровська, головний виконавчий директор кредитової спілки „Союз", Леся Швалюк, президент Провінційної Ради КУК в Манітобі, і Марина Струнка, директор Школи Української Спадщини ім. Юрія Липи, поділилися з учасниками своїми цікавими точками зору відносно того, як їхні організації зосереджуються над включенням іміґрантів в суспільно-громадське життя.

Голова конференції О. Сушко подала коротке зведення триденної конференції, обіцяючи учасникам, що формальний звіт, разом з усіма представленнями, буде компільований і надісланий всім делегатам.

КУК висловлює свою вдячність усім учасникам конференції за їх важливий вклад в цей процес і за встановлення рекомендацій відносно справ, які відносяться не тільки до КУК, але й до цілої громади. Спеціяльна подяка належить О. Сушко, предсідникам сесій — М. Стебельській, А. Бойкові, Є. Дувалкові та всім, хто робив представлення, та Марійці Шкамбарі і Торонтонському відділові КУК за його працю у влаштуванні конференції.

Централя КУК

Українці...

(Закінчення зі стор. 2)

ного декоративно-прикладного мистецтва, організація україномовних теле- й радіопередач (Москва, Тюмень, Самара, Башкортостан), випуск україномовних періодичних видань тощо. Все це, зроблене всупереч труднощам і перешкодам, засвідчує зростаючу дієздатність та значний потенціял українських товариств і заслуговує на всебічну підтримку.

Загалом же можна стверджувати, що, не зважаючи на публікації, які з'явилися останнім часом, наше суспільство надзвичайно мало знає про східню українську діяспору загалом і про українців в Росії зокрема. Зважаючи на багатоаспектність проблем, що постали не лише перед українцями в РФ, а й перед українською державою, одним з найважливіших завдань якої є піклування про українців зарубіжжя, нагально потребою видається необхідність проведення комплексного наукового дослідження. Наукове вивчення діяспори необхідне не лише як складова частина пізнання історії свого етносу, не тільки для того, щоб повернути до свідомости суспільства знання про долю груп, штучно забутих і замовчуваних, але й для вироблення науково обґрунтованих підходів до вирішення проблем діяспори.

Вбачається абсолютно доцільним і виправданим перенесення центру ваги в праці з українською діяспорою на державні органи із притягненням до співпраці громадських організацій. Про це йшлося й під час 1-го Конгресу українців незалежних держав колишнього СССР (22-23-го січня 1992 року) та Світового форуму українців (21-24-го серпня 1992 року). Новим імпульсом в цій праці повинен стати другий Світовий форум українців, який відбудеться 21-24-го серпня цього року в Києві. Великі надії покладається також і на прийняту в січні 1996 року комплексну державну програму „Українська діяспора на період до 2000 року".

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ІВАН БРУКАЛО член УНС Відд. 158-го Т-ва ім. Богдана Хмельницького в Бруклині, Н.Й. помер 7-го листопада 1996 року на 74-му році життя. Нар. 2-го липня 1922 року в Бруклині, Н.Й. Членом УНС став 1939 року. Залишив у смутку сестру Ю. Морик.

Вічна Йому Пам'ять!

Марія Рейнарович, секр.

ГЕЛЕН Е. ЗАБІЯК член УНС Відд. 221-го в Чикаґо, Ілл. померла 8-го вересня 1996 року на 88-му році життя. Нар. 23-го квітня 1908 року в Австрії. Залишила у смутку сина Данила і дочку Елейн М. Маркусон. Похорон відбувся 10-го вересня 1996 року на цвинтарі св. Миколая в Чикаґо, Ілл.

Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

ЄВГЕНІЯ ГРИЦАЙ член УНС Відд. 220-го Т-ва ім. свв. Петра і Павла в Чикаґо, Ілл. померла 17-го лютого 1997 року на 79-му році життя. Нар. 1917 р. в Україні. Залишила у смутку синів Володимира і Євгена, дочку Марію та трьох внуків. Похорон відбувся 19-го лютого 1997 року на цвинтарі Еверґрін Парк в Еверґрін Парк, Ілл.

Вічна Їй Пам'ять!

Управа

РОМАН РИЧАРД СТЕТТ член УНС Відд. 25-го в Джерзі Си티, Н.Дж. помер 20-го січня 1997 року на 79-му році життя. Нар. 14-го січня 1918 року в Джерзі Сиrі, Н.Дж. Членом УНС став 1941 року. Залишив у смутку дружину Гелен і дочку Дженіс. Похорон відбувся на цвинтарі Рос Гилл в Акрон, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

ОЛЬГА МЕКНЕЛЛІС член УНС Відд. 78-го в Майнервилл, Па. померла 5-го березня 1997 року на 72-му році життя. Нар. 18-го грудня 1924 року в Блек Гіт, Па. Членом УНС стала 1968 року. Залишила у смутку дочку Керол Вайт. Похорон відбувся 10-го березня 1997 року на цвинтарі Кальварія в Патсвилл, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

ГРИГОРІЙ КОШЕВСЬКИЙ член УНС Відд. 425-го Т-ва ім. о. Грушевського в Чикаґо, Ілл. помер 22-го липня 1996 року на 46-му році життя. Нар. 12-го листопада 1950 року в Чикаґо, Ілл. Членом УНС став 1960 року. Залишив у смутку маму Олену, сестру Елен Труп і хресну Матір Катерину Гульчій. Похорон відбувся в Каліфорнії.

Вічна Йому пам'ять!

Секретар

Вікно...

(Закінчення зі стор. 2)

ночас, смутку, бо то ж таки було логічне завершення.

Завершення, але не кінець. Багато хто з минулорічних учасників програми тепер продовжує навчання в престижевих університетах Західньої Европи та Північної Америки. Дружба, що почалася під час програми, залишиться назавжди. Вже тепер випускники програми активно включаються в суспільне життя в Україні, але це лише початок. Далі буде більше. Кажучи словами одного з учасників парляментарної програми „Канада— Україна": „Україна буде в надійних руках, коли ця група молодих енергійних і освічених друзів вийде на політичну арену".

Наприкінці програми я отримав почесну нагороду: стипендію ім. Івана Сопінки для однорічного стажування в Канадському інституті полагодження конфліктів при Університеті св. Павла. І ось я знову в Канаді, в її адміністративному центрі. Я вивчаю науку, що є новою навіть тут, у Північній Америці, але яка надзвичайно швидко розвивається і тіснить традиційні суди і бійки як засоби розв'язання конфліктів. Безперечно, ці нові ідеї знайдуть своє місце і в Україні, і я в захопленні від можливости бути одним з найперших українців у цій новій сфері.

Отак роздумуючи біля вікна, не можу не думати про те, що участь у Парляментарній програмі „Канада—Україна" стала для мене вікном у Канаду, в новий світ широких перспектив. Перебування в чужій країні, відділеній тисячами кілометрів води і суші від рідної домівки, дало мені, крім всього іншого, одну можливість, якої я взагалі не очікував. Вперше я по-справжньому відчув свою тотожність, причетність до України, гордість за свою націю і країну. У цьому пляні участь у Парляментарній програмі „Канада—Україна" стала й вікном у мою власну душу. А чи можна отримати знання більше, ніж розуміння самого себе?

Роман Діденко,
студент 4-го курсу історичного факультету Луганського Педагогічного Інституту, Луганське, Україна

УТОЧНЕННЯ ПРІЗВИЩА

Прізвище автора статті „Українці в Росії" („Свобода" з 20-го, 21-го і 22-го травня) — Андрій Попок.
— Ред.